

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym: W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75. Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5. Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1. Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50. Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny op. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY DZIEWIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-jej rano do 8-jej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-jej rano do 1-jej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz kop. 20. Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop. Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop. Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz. Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1. Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchm. na i Frenclera ulica Senatorska.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9.—Telefon Redakcji nr. 126.—Telefon Administr. 114

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Mowa, którą węgierski prezes ministrów wygłosił d. 2-go b. m. do wyborców swoich w Wielkim Waradynie, którzy przyjmowali go z nieskończonym entuzjazmem, przemknęła się w sposób znany z depesz po wierzeniu sytuacji ogólnieuropejskiej, poświęconą zaś była niemal wyłącznie sprawom wewnętrznym Węgier. Minister zapowiedział po raz pierwszy urzędowo, że przyszłej sesji sejmowej, rozpoczynającej się w d. 12-ym b. m., przedstawiony zostanie projekt rdzennej reformy administracji węgierskiej. Mowa jego zresztą była odezwą do stronnictwa większości narodowej, stronnictwa szanującego konstytucję i prawo, aby i nadal z tą solidarnością, jaka cechowała je przez lat z górą piętnaście, grupowało się około wspólnego programu, stanowiącego naturalną konsekwencję ugody austriackiej z r. 1867-go.

P. Tisza przypomina swojej większości dotychczasowej, że stronnictwo polityczne, szanujące siebie i swój program, nie ma prawa myśleć o odwołaniu i opuszczeniu własnego rządu, wśród warunków, które możnaby uważać za nacisk, wywarły przez obóz przeciwników. Mówca waradzyński nie ludzi się co do przyszłej postawy opozycji węgierskiej; wie o tem, że z każdym dniem będzie przedmiotem coraz gwałtowniejszych napaści z jej strony; jako maż zasad i sformułowanej wiary politycznej, nie chce wszelako uginać się przed ciosami i zbiegać z posterunku.

Komunikat Reichsanzeigera, wymierzony przeciw Kreuzzeitung, razil piorunem tę grupę polityków zachowawczych, których organem jest obecnie dziennik bar. Hammersteina. Utrasy wstecznieta pruskiego od chwili wstąpienia na tron cesarza Wilhelma II-go wysilały się na potępienie liberalno-zachowawczego kartelu, zawartego w r. 1887-ym, gdy chodziło o uchwalenie projektu zwiększenia armji niemieckiej o 42,000 ludzi. Kreuzzeitung zamieści-

ła długi szereg artykułów, wymierzonych nietylko przeciw rzeczonemu kartelowi, ale i przeciw jego wszechwładnemu patronowi, którym jest ks. Bismark. Gazeta krzyżowa, uważając się za przedstawicielkę najczystszej, żadnym kompromisem niesfałszowanego rojalizmu pruskiego, równoznaczającego niemal z absolutyzmem, nadawała swoim wycieczkom taki odcień, jak gdyby stała w jakimś bezpośrednim związku duchowym z młodym cesarzem i lowila w swoje ucho jego najtajniejsze myśli.

To rozgniewało wreszcie cesarza Wilhelma i oto Reichsanzeiger z d. 2-go b. m. wystąpił z komunikatem następującym:

„Jego Cesarska i Królewska Mość dowiedział się o treści artykułów Kreuzzeitung z d. 26-go z. m. i wygłoszone tam polityczne poglądy, tudzież wycieczki przeciw innym frakcyom parlamentarnym żywo potępił. Jego Cesarska Mość nie pozwalała żadnemu stronnictwu przybierać takiej postawy, jak gdyby władnięto uchem cesarskiem. Cesarz uważa porozumienie i wzajemne wspieranie się stronnictw zachowawczych za wielce pożyteczną w naszym życiu parlamentarnem instytucję i w sposób niedwuznaczny wyraził najwyższe potępienie dla skierowanych przeciw niej przez Kreuzzeitung zarzutów i podejrzeń. Jego Cesarska Mość upatruje w kartelu jedną z podstaw odpowiadającego zasadom jego rządu ukształtowania politycznych stosunków i nie może pogodzić środków, jakimi Kreuzzeitung na nie napada, ani z uszanowaniem dla Najwyższej Osoby, ani z naszymi urzędzeniami konstytucyjnymi.”

Komunikat jest triumfem księcia Bismarka i kartelu. Ten ostatni otrzymał wobec zbliżających się wyborów do parlamentu rzeszy „markę ochronną” z własnoręcznym podpisem cesarza. Odtąd nazywać się może „cesarskim i królewskim uprzywilejowanym kartelem”. W Niemczech robi to wielki efekt, o co też właśnie księciu Bismarkowi chodziło.

Jutro wybory ściślejsze we Francji. Wedle urzę-

Stowarzyszenia te w pawilonie Gienjusza zajmują poczesne miejsce.

Po nad stołami, założonemi stosami bielizny, waty, szarpi, bandaży, poduszek, kolder wznosi się manekin obandażowany podług formy, smutny manekin o bolesnym wyrazie szklanych, błękitnych oczów. Po nad nim widnieje tarcza z napisem „Honneur Patrie”; u stóp jego krząta się siwowłosa dama w czerni z czerwonym krzyżem, przypiętym do ramienia. Z najwyższą uprzejmością dała mi potrzebne wskazówki, zapraszając do grona „dames patronesses” i przeprowadziła do namiotu polowego, zaopatrzonogo we wszystko, co tylko przenośny szpital podczas wojny mieć powinien. Wkładka roczna wynosi fr. 12. Jest to kwota niewielka. Duże tylko są obowiązki osoby, przystępującej do stowarzyszenia. Trzeba stać się na czas jakiś prawie siostrą miłosierdzia i odbyć praktykę szpitalną. Lecz za to jakąż dzielną armję stanowią będą te kobiety, z chwila gdy mężczyźni poddadzą piersi swoje pod grad kul nieprzyjacielskich!...

Diugo bardzo rozmawiałam z uprzejmą moją przewodniczką. Całem sercem zdawała się dziełu swemu oddaną. Z dumą pokazywała mi grube sztuki bielizny, szyte delikatnymi rączkami dam patronesek. Mówiła często ulubione francuzom: „voilà!” i uśmiechała się przytem bardzo wdzięcznie. Ten sam uśmiech widnieje na twarzy siostry Marty (Anny Biget), której biust zdobi środkowy stół pawilonu „Stowarzyszenia kobiet”. Anna Biget poświęcała się za czasów I-go cesarstwa. Życie całe strawiła na usługach bliźnich. Teraz jak duch dobry uśmiecha się do całego legjonu kobiet, które idą w jej ślady, a idzie ich tak wiele! tak wiele... cała armja!

I część tej armji pracuje także serdecznie nad wprowadzeniem kobiet-matek na drogę... obowiązku. Bo oto na lewo od stołu szarpi i bandaży widać rodzaj namiotu, ułożonego z... koszulek dzieciennych.

Jest to dzieło „Société de la propagation de l'allaitement maternel”. Stowarzyszenie to ma za cel... zachęcanie matek do karmienia piersią swych dzieci!... Damy opieunki odwiedzają w domu matki, karmiące swe niemowlęta, i w formie pomocy wypłacają, literalnie wypłacają pensję miesięczną aż do chwili odstawienia dziecka od piersi. Smutny to objaw! Matce płacić trzeba za spełnienie obowiązku. Rozdano już 330,618 fr. i 25 cent. Wkładka roczna 12 franków.

I tu spotkały mnie najuprzejmiejsze wyjaśnienia. W namiocie tym znajduje się wszystko, co dobroczynność ludzka wymyślić mogła dla ulżenia losowi biednych dzieci. Widzimy tam hamak-kolebkę, pomysł p. Leonji Bequet. Przypomina ona kosiółki, w których chłopki nasze wieszają dzieci w chatach. Jako okazy tortur niemowląt wystawiono tuż przy wejściu kosze, w których matki noszą dzieci w Meneuse, i łubiane pudełka w kształcie trumienek z wieczkami z Meneur. Matka-robotnica wrzuca dziecko w taką trumienkę i idzie z niem na pole! Żywcem — pogrzebanem!...

Torturą również według mnie są t. zw. „Glissières”, w które wstawiają dzieci nie umiejące chodzić. Dziecko, zamknięte w ciasnym otworze, opiera się na lokciach, ugniata klatkę piersiową i cierpi prawdziwe tortury.

Takie „glissières” mają rozmaite formy i są z trzciny lub drzewa. Używają je do tej pory we Francji w niższej klasie, a okazy wystawione pochodzą z r. 1730-go ze szpitala Magdaleny. Po nad temi narzędziami morderczemi widnieje cały zbiór kołyszek, od najwspanialszych do najnudniejszych. Są tu drewniane, rzeźbione kołyski z XVII-go wieku, kołyski z Clermont bardzo starożytne, kolebka z Landes wieśniacza, uboga, a mimo to najmiłsze sprawiająca wrażenie. W tych pąsowych frankach z czystego kretonu czuć rękę matki. Ciężkie rzeźby nie nadają się do różowych twarzączek dziecięcych.

Z krainy wrózek.

(Korespondencja specjalna Kurjera warszawskiego.)

Paryż d. 28-go września.

...a jednak inny uagłówek mieścić się na tym fście powinien. Nie z „krainy wrózek”, lecz z krainy „nędzy i niedoli” ludzkiej obrazy wam przesyłam. Gdy w słonecznym blasku skąpana stanęła przedemną wystawa bez nocnych aparatów, oświetleni i gwiazd migocących i gdy mały anamita, wprzęgnięty jak koń do wózka, po Esplanadzie Inwalidów obwoził mnie zaczął, jakiś dziwny instykt kobiecy zawiódł mnie w stronę, gdzie widniał dość obszerny bładzielony pawilon, na którego frontonie widniał złotymi głoskami napis „Le Génie sanitaire”.

O nim to, o tym genjuszu zdrowia, który nagromadził tu wszystko, co serce ludzkie dla nędzy i swych bliźnich wymyśleć jest zdolne, mówić z wazymy na bok wachlarze, brylanty i angielskie palekiem wprowadzę was w krainę... pieluch i kołyszek, i kaftanów dla obłąkanych. Zapewnel nie jest to bardzo ponętny temat, lecz wina to nas samych. Dlaczego chorujemy tak często? dlaczego tyle mazarpi potrzeba w dzieci? dlaczego tyle bandaży i szarpi bandaży! tyle szarpi! tyle rąk chętnych, zreżnych, kobiecych!... Zrozumiały to damy francuskie, obliczyły, że w razie przyszłej wojny zmuzająć miejsce w ambulansach i szpitalach i utworzyły „Towarzystwo dam” w r. 1879-ym i „Union des femmes de France” w 1881-ym r.

dowych obliczeń, 183 mandatów w 60 departamentach i czterech kolonjach jest do zdobycia. Republika nie spodziewa się zwyciężyć w 139 okręgach, monarchiści w 44. W Paryżu orleaniści zrzekli się współzawodnictwa na rzecz boulanżyistów, natomiast legitymiści: Denys Cochin, Deville i Calla, oświadczyli, że nie przyjmując kompromisu zawartego pomiędzy Sheehousem a Portland-Hôtel, będą walczyli do upadłego. Według zapewnienia *l'Estafette*, zwycięzca Juljus Ferrer nie ubiega się o mandat w żadnym okręgu.

Monachijska *Allgemeine Ztg.* otrzymała list z Krety, podający ciekawe szczegóły o wygaśnięciu powstania tamtejszego. Skończyło się ono bez rozlewu krwi. Cała Sphakia wraz z niezdobytym wąwozem Samarji znajduje się znów w rękach żołnierzy tureckich. Po niekrawej potyczce pod Lakos powstańcy schronili się na wyżynę Omalo, na której obsaczyły ich wojska Dżewada baszy. Nie przyszło wszakże ani do starcia, ani do kapitulacji. Andrzej Kakuris, Antonios Sitakas, Mikołaj Suridis i inni przewodzący powstania przemknęli się przez kordon, dotarli do morza i zbiegli na wyspę Milos. Dzisiaj już znajdują się w Grecji.

Nie ulega wątpliwości, że ucieczka nastąpiła z wiedzą i wolą Szakira baszy, który nie lękając krwi, nie chcąc narażać W. Porty na nowe trudności międzynarodowe i na odpowiedzialność za wyroki sądu wojennego, które musiałyby wypaść surowo. Niebawem zapewne wojska sultańskie powrócą do Turcji.

Br. Z.

4,000,000 rs.

Przed tygodniem roztrząsaliśmy w tem miejscu projekt zużytkowania kapitałów miast w Królestwie na potrzeby prowincji. Przytoczyliśmy podówczas kilka rysów, charakteryzujących źródło samych kapitałów, ich ruch i stan obecny.

Sądymy, iż sprawa ta dość ważna—dotyczy się miast i paru milionów osób,—ażeby do niej nie wracać, do czasu przynajmniej dopóki projekt finansowy, opracowywany w Banku państwa, nie dojrzeje i nie zostanie urzeczywistniony.

Dziś, będąc w posiadaniu najświeższych wykazów za rok 1888-y, pragniemy okazać poniżej, jaki był stan kapitałów w roku zeszłym, a jaki przed 10-ma laty, takie bowiem zestawienie najplastyczniej nam wykaże wartość funduszy, a tem samem i doprowadzi do wniosku, co z niemi uczynić można i należy.

W gub. warszawskiej.

Wszystkie miasta gubernji, wyłączając Warszawę, posiadają funduszu żelaznego 70,578 rs. 69½ kop., zapasowego 353,095 rs. 14 kop., ogółem 423,673 rs. 83½ kop. W r. 1879-ym zaś posiadały w kapitałach 275,724 rs. 32 kop.

Małym tym stworzonkom lepiej spać w cieniach czystych firanek...

I o chorych śpioszkach nie zapomniano. Łóżeczka polowe dla tych, które potrzebują spać na świeżem powietrzu, są pokryte siatką nieprzepuszczającą owadów. Łóżeczka tego rodzaju wystawił szpital „Maternité”.

Lecz oto zbliżam się do środkowej witryny, nad którą floczą się i popychają kobiety. Mężczyzn tu nie ma prawie wcale. Znudzeni poszli do pobliskich „brasseries” słuchać śpiewów hiszpanek, lub patrzeć na pomalowane japonki. *A la bonne heure!*... każdy ma swój gust. Za to kobiety całą masą pochylają się nad witrynę, gdzie nieruchomo leżą woskowe lalki, przedstawiające historję niemowląt od najdawniejszych czasów. Mamy tu więc dzieci spowinięte, jak małe mumje. Są to mali egipcjanie, którzy ledwo nosek z tysiąca pasemek wychylają. Najwięcej okazów mamy z XVIII-go wieku i nigdzie nie widzimy owych długich poduszek, tak bardzo u nas rozpowszechnionych. Zaledwie w Aix, w Indre et Loire. W Korsyce, we Florencji, w Sardynji, w całej Francji na wschodzie niemowlęta jedynie widzę spowinięte w długie bandaże. System taki wymaga olbrzymiej ostrożności i doskonałej znajomości składu niemowlęcego ciała. U nas, przy naszych niańkach i mamkach, rzecz ta okazałaby się szkodliwą i zabójczą. Nawet szpital Maternité wprowadził używanie poduszek. Mamy taki okaz w Tours i rzecz ta wywołuje pomiędzy francuzkami żarliwe dyskusje.

W witrynie środkowej zwracają uwagę batystowe, haftowane bandaże do ściskania głów z Vaucluse, i watawone kółka na główki z dep. de l'Eure. Kółka te, zwane „bourrelets”, są w ogromnym użyciu w całej Francji i bywają niekiedy z trzeiny. Są to bardzo nieestetyczne stroje głów, a w dodatku, według mnie, szkodliwe. Chronią niby głowę od upadku,

Oto pozycje szczegółowe.

	w r. 79-m	kap. żel.	kap. zap.	w r. 88-m
Nowy-Dwór	1.184	3.553	1.909	5.463
Błonie	3.591	270	7.324	7.594
Mszczonów	23.959	3.547	17.991	21.539
Włocławek	35.438	9.395	74.275	83.671
Brześć	4.357	15.778	4.479	20.258
Grójec	16.629	808	14.562	15.371
Warka	10.884	5.232	8.756	13.989
Sochaczew	9.075	1.490	12.915	14.405
Skiermiewice	38.023	1.120	47.462	48.583
Radzymin	2.216	25	1.999	2.024
Nowomińsk	1.646	—	2.634	2.634
Nadarzyn	2.290	—	1.400	1.400
Nieszawa	796	9.338	1.520	10.859
Łowicz	46.498	732	44.639	45.371
Kutno	11.015	313	7.088	7.402
Gąbin	11.591	5.156	18.957	24.113
Gostynin	50.585	85.176	13.814	98.991

W gub. płockiej.

	w r. 79-ym	w r. 88-ym
Płock	80.850	74.253
Płońsk	52.802	36.524
Mława	44.419	27.496
Rypin	23.164	13.575
Dobrzyń	23.565	26.208
Ciechanów	23.565	14.337
Zakroczym	14.203	2.321
Przasnysz	14.019	14.256
Wyszogród	14.035	2.737
Sierpe	7.583	11.298
Lipno	6.582	2.653
Ogółem	309.792	225.645

W pozycji ogółu kapitałów w r. 1888-ym figuruje kapitał żelazny w sumie 12,114 rs.

Już z dwóch przytoczonych gubernij łatwo wyprowadzić wniosek, jak się różni gospodarstwo finansowe naszych miast i miasteczek. W ciągu dziesięciolecia minionego miasta gub. warszawskiej zyskały około 80,000 rs., płockie zaś tyle straciły.

O funduszach pozostałych miast pomówimy w następnym artykule.

F. O.

Jarmark płocki.

(Korespondencja własna Kurjera warszawskiego.)

D. 2-go października.

W dniu otwarcia tutejszego jarmarku na targowisku było ludno i gwarno, lecz ruch ten przypisać należy okoliczności, że podówczas przypadł dzień targowy, na który pośpieszyli gromadnie włościanie z produktami spożywczymi i ze zbożem.

Stwierdziliśmy też niskie ceny produktów nabiałowych (1 f. masła 20—28 kop.), owoców, jaj (kopa rs. 1), wszelakiego drobia oraz gęsi, których zakupiono wiele w cenie od 80 kop. do rs. 1 kop. 20 za sztukę.

Ceny zboża, dowiezionego drobnemi partjami, uległy zmianie: spadła pszenica, płacona nieco niżej rs. 6, żyto zaś poszło w górę: po cenie od rs. 4.20 do 4.50 korzec. Stosunkowo dużo i po niskich ce-

lecz grzeją do potęgi i wycierają włosy, tworząc w ten sposób miejsce na... lysinę!

Na lewo kierując się, wchodzimy teraz w królestwo... podrzutek. Bolesna kraina, smutna ludność, która ją zapelnia! I jak gorzkie wyrzuty, stają przed nami biedne, czerwone sukienki podrzutek z 1840-go r.—szare kitle dziewczątek ze szpitala St. Omer, lub czarne otchłanie kolebek kolowych, w które kładziono niemowlęta w chwili podrzucenia. Mamy taką autentyczną furtę z 1806-go roku. Przy furcie wisi łańcuch od dzwonka. Ileż ręk kobiecych, drząc z bóla i rozpacz, chwyciło za ten zimny, smutny łańcuch... Ileż lez, ileż łkań, ileż westchnień pobiegło za tem kołem, znikającym w odgłos dzwonka!... Na zawszel... na przepaść!...

I to dziecko! dziecko własne!—ach! wobec tej nędzy najwyższej wszystko zda się jeszcze rozkoszą i prawie przez łzy patrzymy na witrynę, zawierającą biuletyny szpitala St. Omer—z r. 1840-go zawierające się od słów: „Marja Józefina, wyjęta z koła d. 2 września i t. d. I obok tych żółtych świstków papieru, widzimy całe masy przedmiotów, powijanych w wąskie pasemka papieru. Są tam medaljony, pęki włosów, wianuszki, kwiaty, paciorki, krzyżyki, rękawiczki, wstążki... ba! jest nawet maluchna—złocona korona! I wszystko to znaleziono przy tych nieszczęśliwych dzieciach i zachowano jako dowody... legitymacyjne. Lecz dzieci te nie odszukał już potem nikt!... korony, wianki, krzyżyki zostały w szpitalu—a dzieci poszły na poniewierkę!.. do obcych!

I podrzutek tych pełno w pawilonie Gienjuszu. Są ich całe masy w biednych uniformach i jednostajnych czepekach na główkach, wszędzie widzimy porożystawiane puszkę z napisem „n'oubliez pas les enfants trouvés.”... I slychać bezustannie brzęk pieniędzy. Całe sumy z drobnych ofiar złożone odbiera codziennie administracja podrzutek.

Są to ofiary kobiet i dzieci, które cisną się do ko-

nach dowieziono owsa i kartofli; kupować było można korzec owsa od rs. 3 do 3.30, a ziemniaków przeciętnie po rublu.

Gdy minął dzień targowy, uprzyjemniony ulęwnym deszczem, w dniu następnym pozostał nam już tylko łatwy obrachunek z samym jarmarkiem.

W tymczasowych szopach stało kilka partyj „rambouilletów”, dostarczonych z zarodowej owczarni w Tulibowie, z Makowa p. Stacherskiego, z Mochowa p. Rokickiego, z Chalina p. Dobrowolskiego, wreszcie z Łącka; barany „negretti” sprzedawał tylko p. Łukowski ze Świerczyna.

Zbytłownych koni na jarmarku było mało. Głównym ich dostawcą okazał się p. Garczyński z Brodna. Dobrze też prezentowała się czwórka bulanów p. Smolińskiego ze Slepkowa, dwie pary lekkocougowych koni p. Orzeszkowskiego z Leszczyna; kilka par dobrych koni zaprzęgowych doprowadził też handlarz z Kutna.

Najslabiej na jarmarku prezentował się dział inwentarza rozplodowego, bo gdyby nie 3 byczki ski) wycielby on absolutną pustką.

Całość jarmarku uzupełniały kramy z obuwiem i tandetą oraz niezwykła ilość wyrobów stolarskich które wraz z kilkoma partjami wyrobów garncańskich i koszykarskich reprezentowały nasz drobnoprzemysł włościański i małomiasteczkowy. W działle rękodziel zasłużonem poparciem cieszyły się wyroby więźniów płockich.

W bazarze pozajmowali miejsca stali goście jarmarczni: piernikarze z Warszawy i Włocławka, szewcy warszawscy oraz kilku galanteryjników.

Mimo słabego jarmarku, zjazd obywateli był dość liczny; kupey z zagranicy nie przybyli wcale.

Do niepowodzenia od lat ośmiu ustanowionego świętomichalskiego jarmarku naszego przyczyniają się znacznie kiermasze w Wyszogrodzie, Bodzanowie, Ciechanowie i Mławie, które jednocześnie lub o kilka dni później przypadają i cieszą się zazwyczaj znacznie większym od płockiego ożywieniem.

—m. k.—

Po amerykańsku!..

Jak i o czem piszą dzienniki amerykańskie?... Mówimy tu naturalnie nie o gazetach wszechświatowych, lecz o tej secinie pism, jakie w tysiącach egzemplarzy torują popularność drukowanemu słowu.

Dla przykładu posłuchajcie, co pisze jedna z nowo powstałych w Arizonie gazet Stanów Zjednoczonych.

Nie zmieniamy wcale porządku, w jakim artykułki bieżące idą po sobie w jednym z ostatnich numerów „czasopisma”.

Naprzód więc słówko od redaktora-wydawcy.

Usprawiedliwienie. Jesteśmy zmuszeni prosić naszych abonentów o pobłażanie za ostatni numer naszego

lebek podrzutek z całą skwapliwością. *Oh les pauvres bébés!* wolały maleństwa, wyciągając ręce z centymami, a matki wskazując na grube koszulki opuszczonych dzieci, uczyły weześnie swe córki i synów litości nad nieszczęśliwymi.

Mężczyźni przez ten czas rzucają pieniądze w tamburyna chudych hiszpanek i piją „boki” jeden za drugim. I ci pojmują miłosierdzie, tylko w swój odrębny sposób!..

Lecz—nie wszyscy, bo oto wkraczamy do małego namiotu, w środku którego, z zieleni kwiatów, jak biały cień, wysuwa się biust Abbé de l'Épée (1712 † 1789), anioła pocieszyciela nieszczęśliwych głuchoniemych. Biust ten zrobiony przez głuchoniemego Desesne, jest rozrzucającym dowodem wielkich zasług ukochanego przez wszystkich człowieka. Do koła grupują się rozmaite wyroby tak sztuki, jak przemysłu, będące dziełami rąk nieszczęśliwych kalek. Jest to pawilon Instytucji narodowej w Paryżu. Na ścianach namiotu porozwieszano obrazy, wykonane przez głuchoniemych a przedstawiające Abbé Sicard'a wśród swych uczniów. Obok, w gustowny sposób ułożono wystawę z Bordeaux. Piękne i gustowne okazy stosowanego malarstwa świadczą o prawdziwych, a zastanawiających zdolnościach głuchoniemych. Również popisowe rzeczy wystawił zakład Orphelinat des Arts. Tam już uczennice, obdarzone wzrokiem i słuchem, kształcą się w dziale sztuk, dając dodatnie rezultaty. Martwa natura panny Lucy de Genets i kwiaty biedne Almeras przykuwają moją uwagę. Te dwie biedne sieroty niedługo przestaną być niemi. Zaadoptuje je rodzina... artystów, ta najpocziwsza, pomimo swej lekkomyślności, rodzina pod słońcem. Rodzina ta da im nazwisko i kawałek chleba. Chleb ten będzie nieraz z piolunem zmieszany, lecz za to nazwisko nazwisko artysty!..

Od lilij i róż panny Almeras zwracam się ku całemu szeregowi łóżek dla chorych kobiet, jakie wy-

tygodnika. Przypominają sobie pewnie, że był on nielitościwie zamazany, zasmarowany i pobrudzony, tak, iż najdzielniejszy odczytywacz klinowych napisów nie potrafiłby wydobyć z niego ani jednej sylaby. Przyczyna tego bardzo prosta. Z powodu orkanu nie otrzymaliśmy transportu farby drukarskiej, jak był zamówiony, i przeto trzeba było znaleźć na to sposób. Sposób ten atoli zawiódł nas; okazało się, żeśmy nie tędy chemicy, a użyte przez nas: syrop i kopeć naftowy, zepsuły pismo. Możemy pocieszyć jednak łaskawych czytelników zapewnieniem, iż numer *questionis* nie zawiera nic godnego czytania. Owego tygodnia mało mieliśmy czasu na literatkę. Mówimy to ze względu na dosyć głupie czaszki naszych czytelników i przekonani jesteśmy, że ci dieliczni z naszej okolicy, co mają trochę rozumu, i tak nam wybaczą.

Powinno się przemilczać! Niektórzy z naszych współobywateli zganili pono naszego burmistrza za to, że go wczoraj wieczór pijanego znaleźli w rynsztoku. Nazem zdaniem, obywatele, powierzywszy raz komuś urząd tak zaszczytny, nie mają prawa pozbawiać go przywilejów. Skoro ma on trochę czasu, niewiele roboty, a przytem ochotę napić się czegoś, powinno być to przemilczaniem, osobiście w gminie (jak nasza), gdzie przynajmniej połowa najszanowniejszych obywateli pięć nocy w tygodniu przesympia na progach swoich domów, dla tej prostej przyczyny, że nie mogą znaleźć dziurki od klucza. Ci, co szanownego burmistrza potępiają, czynią to oczywiście przez zazdrość.

Jak nam się odwdzięczają. Gentleman pułkownik Hilton, prof. Fenshaw i sędzia Joe rozpuścili pogłoskę, żeśmy dostali porządne cięgi od wdowy Burnhaw za to, żeśmy ją nazwali „starą szkapą”. Rycerskość zmusza nas przypuścić ten wypadek, że nas wytrzepano szpicrutą i ta sama rycerskość nie pozwalała nam bronić się przed „starą szkapą”, jako przed istotą tej samej płci co rzeczywiste *ladies*. Ale co się tyczy trzech plotkarów, to oświadczamy, iż są to psy, łgarze, łapichłop-zdrójcy, uwolnieni zbrodniarze i koniokrady. Przedtem byli naszymi przyjaciółmi, co też skłania nas do następnym rewelacji. Pułkownik Hilton nosi kołnierz, któryśmy mu pożyczyci przed 7-ma tygodniami z naszej dzar-tej odzieży; a jeśli kto ma odwagę zdjąć miarę z odzieży, prof. Fenshaw, przekona się, iż jedna z naszych „ko-szulek zdrowia”, nam ukradzionych, okrywa jego nieo-dne ciało. Sędzia Joe przybył do naszej okolicy jako zbroj z blaganiem o litość. My, powodowani zwykłą nam miękością serca, napełniliśmy mu żołądek, dali kwatere na trzy dni i tytuł „sędzię” za jakąś drobnostkę dla naszego pisma. A dziś, jak się nam odplacają! To hje-ny, nie ludzie!

Złe sumienia. Onegdaj wieczór, po przybyciu poczty, gruchnęła wieść, iż przyniosła ona między innymi i „la-pacz” z Chicago. I, rzecz dziwna, wnet 50-ju z na-szych wybitniejszych, dających ton obywateli dało nura do lasów i mimo 4° mrozu całą noc przesiedziało w gę-stwinie. Wskutek tego zapisać musimy następujące wy-padki:

stawił tu dom Dupont, którego reprezentant obja-śnia mi najuprzejmiej do czego służą te piękne wybite aksamitem fotele, tak miękko wystlane, jak-by sflumić chciały w sobie te tysiące jęków, które się o ich ściany objają będą.

Najdoskonalszym, według mnie, w konstrukcji jest łóżko dla kobiety, której rozkaz lekarza nie do-zwala powstawać o własnej sile. Za pomocą pa-sów chorą podnosi można do dowolnej wysokości, a wysuwając z pod niej łóżko, wstawiać natomiast wanne lub zmieniać pozycję i podkłady odpowie-dnio do potrzeby. Również doskonale jest oparcie wieszane na drążku kółko ułatwia chorej porusza-nie się dowolne i w ten sposób zapobiega nienu-ni-konemu w razie długoletniego leżenia odparzeniu krzyża. Całe szeregi foteli-łóżek, z ruchomymi po-życiami, z oparciami ruchomymi na nogi, z podu-żkami na głowę—rozsuwane, ruchome, z maszynę-tą ukrytą, przenośne, mające na celu osłodzić dolę tych nieszczęśliwych istot, które przechodzą czy-ściec na ziemi, płacąc często cierpieniem całego swe-go życia—istnienie drugiej istoty.

I tuż obok tych foteli, tych brankardów, tych sto-liczków przysrubowywanych do łóżek, pulpityw do czytania podczas nocy bezsennych, gdy się tłumi jęk, aby nie przerywać spoczynku ukochanym isto-tom—widzimy straszne, jak widma, grobowe stoły do operacji systemu Pozziego, stoły wiążące głowę do operacji oftalmicznych, fotele formy *Voltaire* z ukrytą wewnątrz maszynę, lub platformy *asce-ptiques*, kryształowe z obramowaniem niklowem. Te ostatnie, przeznaczone do prosektorjów, zna-lazły groźnych rywali w stołach Doultona, skła-dających się z aluminium, ox. żelaza, magne-zji, potasu, wody i t. d. Materiał to elastyczny i wyborne oddaje usługi w chwilach operacji lub kra-jania trupów. Całe masy przyrządów widzimy sporządzone z tego ciała i według zdań kompeten-nych, rzecz ta zasługuje na uwagę.

Kapitan Johnson ma odmrożoną prawą nogę.

Sędzia Pelham—uszy; przytem rozbity wskutek pot-knięcia się nos.

Profesor Sweeney—złamaną nogę, bo w ucieczce swej wpadł do piwnicy.

Przeznaczny Davis zwichnął nogę i utracił część swego rzymskiego nosa.

Wprawdzie nie był to, jak się okazało, łapacz, jeno handlarz trzody, który w obawie *linchu* sam uciekł po-tem, ale przy tej okazji poznaliśmy przynajmniej moral-ną wartość naszych współobywateli.

Jeszcze jedno, ale już w imieniu naszym. Wiadomości cyrkowe figurują w *Krzykale* pod rubryką „Sztuki i nauki”...

No, czyż nikt z tego wzoru nie skorzysta?...
Ary.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

= *Now. wr.* donosi, iż departament leśny mini-sterjum dóbr państwa opracował projekt ustawy o polowaniu, który niebawem zostanie wniesiony do rady państwa. Jak się dowiaduje dziennik peters-burski, ustanowione być mają nowe świadectwa myśliwskie, które wydawać będzie policja za opła-tą 15 rs. rocznie. Polowanie na pewne gatunki zwierziny i ptactwo ma być bezwarunkowo wzbro-nione od 13 marca do 27 lipca, przyczem terminy polowania na pozostałe gatunki zwierziny we wzmiarkowanym perjodzie czasu ustanawiać będą dla każdej miejscowości jenerał-gubernatorowie i gubernatorowie. Wiadomość o tych terminach ogła-szana będzie w miejscowych *Gubern. wiedz.* i ma być wywieszona we wszystkich urzędach policyjnych i gminnych. Polowanie na zwierzęta pożyteczne dla gospodarstwa wiejskiego i leśnego ma być bezwa-runkowo wzbronione, przekroczenie zaś tego zaka-zu karaniem będzie grzywną wraz z pozbawieniem prawa polowania i odebraniem broni. Do liczby zwierząt pożytecznych zaliczone są: żubry, bobry, samice losie, jelenie i dzikie kozy; do ptaków poży-tecznych zaliczone wszystkie ptaki śpiwające i ży-wiące się owocami. Za zabicie samicy losia lub dzikiej kozy ustanowiona jest kara 50 rs. z pozba-wieniem prawa polowania. Za zabicie innych zwie-rząt pożytecznych ustanowiona ma być kara pie-niężna 25 rs. i z pozbawieniem w pewnych razach prawa polowania na zawsze lub na czas z góry określony.

= Według informacji dzienników petersbur-skich, komitet główny Towarzystwa przemysłu i han-dlu zajmuje się kwestją przyznawania właścicielom ziemskim i włościanom kredytu na nabywanie ma-szyn i narzędzi rolniczych.

= Dzienniki petersburskie donoszą, iż wobec znacznej liczby wakujących spadków po zmarłych

w Anglii poddanych russkich, w Petersburgu ma być otworzona filja jednego z londyńskich kantorów informacyjnych, zajmujących się przeprowadzaniem dochodzenia spadkowego.

= Dzienniki odesskie informują, iż projekt prze-niesienia portu handlowego do Teodozji został od-rzucony.

= Dzienniki petersburskie dowiadują się, iż do ministerjum komunikacyj wniesiono projekt nowej linii kolejowej od Starej Rusy do Witebska. Jedno-cześnie istnieje projekt połączenia Carycyna ze sta-cją Tichareckoje kolei wladkankaskiej.

= Jak donoszą dzienniki russkie, na zamierzonym zjeździe przyrodników w Petersburgu podniesiona ma być myśl zaprowadzenia w Rosji systemu me-trycznego miar i wag.

= Ze sprawozdania ministerjum oświaty okazuje się, iż w ciągu roku złożono w ministerjum 172,050 rs., od których procenta przeznaczono na 84 sty-pendjów dla kształcącej się młodzieży. Z tych 15 stypendjów wypada dla studentów, 20 dla uczniów gimnazjów klasycznych, a reszta dla uczniów szkół realnych i innych zakładów naukowych średnich.

= *Peters. wiedz.* dowiadują się, iż kwestja powie-rzenia oświaty ludu w guberniach wewnętrznych w ręce duchowieństwa prawosławnego została osta-tecznie rozstrzygnięta.

= Wskutek wydanego świeżo rozporządzenia mi-nisterjum spraw wewnętrznych, dozwalającego, aby woły, sprowadzane ze stepów, odbywały kwaran-tannę na miejscu, dla którego są przeznaczone, po-ruszona nanowo została kwestja urzędzenia za mia-stem odpowiedniego targowiska wołowego, gdzieby jednocześnie dokonywano kwarantannę. Jako naj-odpowiedniejszy punkt na powyższy cel wskazana jest okolica Pragi, którą przecinają trzy koleje, oraz kolej obwodowa.

= Ukazem Najwyższym z d. 29-go grudnia 1887 roku uchwalono pobierać od świadectw 1-ej i 2-ej gildji 15% na utrzymanie sądów gminnych warszawskiego okręgu sądowego. Postanowienie to obowiązujące w całym Cesarstwie motywowane jest tem, że kupcy i przemysłowcy wykupujący 1 i 2-gą gildję, mają prawo operować—pierwi we wszelkich miejscowościach Cesarstwa, drudzy zaś w granicach powiatu, w którym świadectwo 2-ej gildji zostało wykupione. Ponieważ jednak Warszawa pod wzglę-dem opłat za prawo przemysłu i handlu znajduje się w wyjątkowym położeniu, i kupiectwo warszaw-skie opłaca dotąd 50% od 1-ej i 25% od 2-ej gildji dodatkowego podatku, pomimo, że wskutek Ukazu z d. 5-go czerwieca 1884 r. podatek ten w całym Ce-sarstwie zredukowany został do 15%, przeto p. pre-zydent miasta za pośrednictwem warszawskiej izby

dziennic. Na prawo całej stopy starych ubrań i obu-wia, złożonego przez litościwe osoby.

Oto wszystko!

Wychodzimy pod dziwnym wrażeniem. Nie mieć dachu nad głową... ciężka to chwila! a przecież tych 1000 nieszczęśliwych, którzy codziennie pukają do drzwi Przytułku—nie mają dachu nad głową! nie ma-ją własnego kąta!.. Ileż nędzy! ileż smutnej nę-dzy!..

Na lewo od pawilonu widzimy urządzenia szcze-pienia ospy—polowe szpitale—wzorowe urządze-nie szkoły przy dziecinnym szpitaliku w Neuilly, z podłogą ruchomą i ogrzaną. Szary domek Towa-rzystwa filantropijnego, założonego w r. 1780, przed-stawia nam wzorowe żłobki dla niemowląt i daje próbki jedzenia po 10 ctm. porcja. Jedzenie to zdrowe i dość smaczne, daje możność zaspokojenia głodu.

I ciągle, ciągle jak zaczarowane wyrastają doko-ła nas całe grupy domków, pawiloników, a wszyst-ko we wnętrzu swem mieści okazy, dające do nie-sienia ulgi tym, którzy cierpią.

Już szóstka!.. cała Esplanada pokrywa się setka-mi kolorowych latarek, hiszpanki uderzają w tam-buryna i wstrząsają kastanietami. Przebaczenie mi, że dziś nie zaprowadzę was do tych szaleństw, z któ-rych płyną te wesole odgłosy.

Mając przed sobą uśmiech siostry Marty lub święty wyraz rysów księdza de l'Epée—iść pomie-dzy jawanki, które ruchami swych rąk mówią tyle! lub słuchać namiętnego śpiewu hiszpana z kawiarni kolonialnej—byłoby profanacją.

Pójdziemy tam jutro... dziś zostaniemy w krainie leż i ciepienia. Otrzeć te lzy! ukoić te cierpienia, to trwalsza radość, lepsza rozkosz, niż ta, która się maluje w ukońnych oczach jawanki!.. lub ciemnych zrenicach hiszpańskiego studenta!..

Gubryela Zapolska.

Nie jest to miła i rozkoszna kraina, moje panie, w którą was wprowadziłam. A przecież przejść przez nią musimy. Więcej leż i jęków na ziemi, niż śmiechu i rozkoszy. Wieża Eiffel piękna jest bezwątpienia w nocnym oświetleniu, lecz wierzcie mi i model dziecięcego szpitala, założonego przez X. Ruel w r. 1887, również was zając może. Z tru-dnością zdołałam się przecisnąć przez tłum kobiet, otaczających olbrzymią witrynę. Model przedsta-wiał szpital w miniaturze ze zdjętym dachem. Sala zabaw, sypialnie, apteka, sala operacyjna wszystko widać było jaknajdokładniej. Tysiące figurek krzątało się niby wśród sal około łóżek chorych ma-leństw.

Również piękny i zajmujący model jest Schro-nienia *N. Dame de bons Secour*. Chory płaci 3 fr. dziennie za prawdziwie książęce utrzymanie. Szpi-tal obłąkanych w Evreux przedstawia się jak olbrzy-mie miasto, a pawilony, jak pałacyki. Niktby nie przypuścił, że w tych białych, smukłych murach kryje się największa z nędz ludzkich, bo... utrata rozumu!

Już widzę, piękna czytelniczko, jak ze znudze-niem odkładasz *Kurjera*. Duszo ci w tym pawi-lonie, gdzie zdają się unosić w powietrzu jęki cho-rych i płacz opuszczonych sierot... chodź więc ze mną, miniemy przyrządy do leczenia ścieśnionem powietrzem Appera i wyjdziemy na plac poza pa-wilonem Genjuszu. Lecz oto drewniany budynek gościnnie otwierający swe wrota. To pawilon no-cnych przytułków. Wejźmy o! tylko na chwilę... nie zabawimy tu długo. Wreszcie, czyste ubóstwo odrzuca się tu rzuca w oczy. Na ścianie sypialni Chrystus rozpięty na krzyżu—a pod nim karta z na-pisem:

„Przytułek przyjmuje 1000 osób na noc bez różni-cy stanu, wieku i wyznań!”

Dokoła łóżka czyste, porządnie zasłane. Na le-wo sala obstawiona cebraami z wodą, ubieralnia ob-wieszona koszulami z grubego kretonu pranami co-

skarbowej zwrócił się do ministerjum skarbu o zwolnienie kupców warszawskich od tej nowej opłaty. Przybliżony dochód z tego źródła za rok 1888 obliczony został na 44,000 rs., że zaś w r. b. liczba wszelkiego rodzaju świadectw handlowych wzrosła znacznie i zamierzony budżetem dochód na rzecz skarbu w ilości rs. 600,000 pokryty został już 9-go sierpnia r. b., wpływy zaś od d. 9-go sierpnia stanowią nadwyżkę, przeto 15% na rzecz sądów gminnych za r. b. niewątpliwie przewyższyłyby sumę rs. 50,000.

Właściciele fabryk i zakładów przemysłowych oraz mieszkańcy osady Sosnowice występują z nowym podaniem, prosząc o uznanie Sosnowice jako miasta i obowiązując się w razie pomyślanej rezolucji złożyć 100,000 rs., jako kapitał zakładowy na pierwszy fundusz miejski.

Jeden z przemysłowców łódzkich, w porozumieniu z frankfurckim towarzystwem kolei konnej, rozpoczął starania w Petersburgu o uzyskanie koncesji na przeprowadzenie linii tramwajowej między Kaliszem a Łodzią z odnogą do Zgierza i Ozorkowa. Starania te nie zostały uwieńczone pomysłem rezultatem co do linii Łódź-Kalisz, ponieważ budowa kolei żelaznej jest w tej chwili nader silnie agitowana i prawdopodobnie w r. b. koncesja będzie wydana. Natomiast połączenie Zgierza i Ozorkowa linją tramwajową z m. Łodzią ma wszelkie szanse urzeczywistnienia.

Z powodu wzmagającej się epidemii chorób zakaźnych jak ospa, odra i szkarlatyna wśród dzieci ludności wiejskiej, lekarze powiatowi otrzymali instrukcję przedsięwzięcia odpowiednich środków, mających na celu ograniczenie tych chorób. W razie więc pojawienia się jakiegokolwiek choroby z charakterem epidemicznym w danej miejscowości, lekarz obowiązany jest przybyć na miejsce i wskazać ogólne środki dezynfekcyjne, nad wykonaniem których obowiązani są czuwać wójei gmin i sołtysi. W razie potrzeby do takich miejscowości ma być delegowany na stały pobyt felczer, który będzie obowiązany składać lekarzowi stosowne raporty. Co do ograniczenia wypadków ospy, szczepienie tej będzie dwa razy do roku stosowane przez delegowanych felczerów, dla których odpowiednią instrukcję opracuje departament lekarski i wyjedna fundusz na opłacenie djet felczerom, pozostającym zawsze pod kontrolą lekarzy powiatowych.

Inspektor urzędu lekarskiego, p. Troickij, z uwagi, iż dokonywanie sekcji sądowo-lekarskich w zabudowaniach prywatnych przedstawia pewne niedogodności, zwrócił się do sekretarza uniwersytetu z prośbą o dozwolenie przewożenia trupów do gabinetu anatomicznego. Koszta przewozu ponosić będzie miasto. Sprawa ta zostanie zdecydowana na najbliższym posiedzeniu rady uniwersytetu.

Wskutek licznych zażaleń, wnoszonych ostatniemi czasy do p. prezydenta miasta na brak wody wiślanej w niektórych dzielnicach miasta, wyjaśniono, że tak stacja pomp, jak filtry, funkcjonują prawidłowo, jedynym zaś powodem chwilowego braku są roboty, prowadzone na mieście przy połączeniu, zmianach i zapuszczaniu nowych rur wodociagowych.

Do 7-miu ochron izraelskich pod opieką Tow. dobr. zostających uczeszcza: chłopców 158-miu, dzie wcząt 814, razem 972 dzieci.

Na wyasfaltowanie miejsc na targu rybnym na placu za Żelazną Bramą magistrat wyznaczył rs. 1260.

Według wczorajszego raportu, liczba wolnych łóżek w szpitalach miejskich wynosi: u Dzieciątka Jezus 48, św. Łazarza 48, św. Duchy 4, starozakonnych 58 i wolskim 5. W szpitalach: św. Rocha, praszkim i zapasowym wszystkie miejsca są zajęte.

Jesteśmy proszeni o zaznaczenie, iż na stanowisku drugiego redaktora *Biesiady literackiej* zatwierdzony został p. Ludwik Zychliński, budowniczy i szwagier redaktora tegoż pisma, p. Władysława Mateszewskiego, od lat wielu stały mieszkańiec m. Warszawy.

Zaproszone zostały do rady opiekuńczej ubogich cyrkulu X-go na członków panie: Helena Skórecka i Józefa Grabowska, właścicielki domów w Warszawie.

Dla załatwienia agitującej się obecnie sprawy taryf kolei wiedeńskiej, oraz uregulowania stosunku taryfowego rzeczonyj kolei z koleją dąbrowską, wyjeżdżają w d. 9-ym b. m. do Petersburga członkowie rady zarządzającej kolei wiedeńskiej: Feliks hr. Czacki i p. Bertand Lysen, oraz dyrektor administracji, p. Strassburgier. Prezes koleji dąbrowskiej, p. J. Bloch, bawi już obecnie w Petersburgu.

inspektor szpitali warszawskich, profesor, doktor medycyny, rz. r. st. Aleksander Walter.

Zmarły urodził się w 1817-ym r., w 1841-ym ukończył uniwersytet w Dorpacie ze stopniem doktora 1-jej klasy, w 1844-ym r. objął katedrę anatomji na uniwersytecie św. Włodzimierza w Kijowie, a od 1874-go r. pełnił obowiązki inspektora lekarskiego tutejszych szpitali.

Powrócił do Warszawy z Zakopanego Wiktor hr. Ronikier, wice prezes administracji ogólnej Towarzystwa dobroczynności.

Wspomnienie.

W dniu wczorajszym, po krótkiej chorobie, zmarł Ciało zmarłego w d. 7-ym b. m., tj. w poniedziałek, o godzinie 12-iej, przewiezione będzie do Kijowa.

Pogrzeb.

Z kościoła przy szpitalu Dzieciątka Jezus odprowadzono wczoraj na cmentarz powązkowski zwłoki ś. p. Aleksandry Kłoczewskiej, przełożonej sióstr miłosierdzia w tymże szpitalu.

Zwłoki eksportował ks. biskup Ruszkiewicz, poprzedzany licznym zastępem duchowieństwa, około 120-tu osób, wychowawcami zakładu podrzutków i zgromadzeniem sióstr.

Trumnę z kościoła do karawanu i z karawanu do grobu poniosły siostry miłosierdzia.

Z teatru i muzyki.

W dniu wczorajszym na drugim przedstawieniu „Fedry”, z wyjątkiem łóż, publiczność zapełnia miejsce.

Po pierwszym akcie panna Noiret otrzymała wspaniałą kosz świeżych kwiatów.

„Serafina” ukaże się dopiero we wtorek.

W teatrze Wielkim jutro „Katarzyna córka bandyty”, z panną Dąbrowską w roli tytułowej.

Teatr Rozmaitości daje jutro „Księżnę Jerzową”, z panną Marczelówną, występującą pierwszy raz po powrocie z urlopu.

Widowiska dopełni wznowiona krotchwila p. t. „Nr. 36 i 37”.

Na scenie teatru Nowego ukaże się jutro od dłuższego czasu niegrana „Księżniczka Trebizondy”, z panną Czosnowską w tytułowej roli.

P. Misiewicza, korzystającego z wypoczynku, zastąpi p. Rapacki (syn).

P. Trapszo objął rolę Ben-Akiby w „Urjelu Akaście”, grywaną przez pp. Rapackiego i Ładuowskiego.

Wspaniała tragedia Gutzkowa, w której p. Kotarbiński święci prawdziwy triumf artystyczny, dana będzie w poniedziałek w teatrze Wielkim.

Wesołe „Niespodzianki rozwodowe”, mające dar przepelniania teatru, grane będą dwukrotnie w przyszłym tygodniu, mianowicie w poniedziałek i piątek.

Repertuar przyszłotygodniowy teatru Nowego wypełnią: operetka „Ali-Baba” i wodewil dramatyczny „W ruinach”, grane na przemian.

Dotąd niewiadomo jeszcze, czy pani Zimajero-wa przybędzie na umówiony termin do Warszawy. Dyrekcja teatrów oczekuje telegraficznej odpowiedzi artystki, która przybyć miała dzisiaj.

Wystawa starożytności.

Lista osób, które zadeklarowały przedmioty na przyszłą wystawę sztuki starożytnej, powiększa się ciągle.

Obecnie nadesłali deklaracje: p. Wład. Okęcki—zegar i kandelabry brązowe, piękny duży serwis z porcelany saskiej, starożytny pas lity złotem, srebra stolowe z zeszłego wieku i 2 obrazki szkoły flamandzkiej; szambelan Łachnicki—porcelanę, brzozy i emalje; p. W. Frisch—parę kandelabrow w stylu dyrektorjatu i wazony z porcelany francuskiej; p. L. K. Giejsztor—starodawne polskie druki i biblię radiwillovską; p. Zygmunt Bagniewski—puszkę kokosową w srebrnej oprawie z czasów Jana III; p. Zofja z Zielińskich Jaworska—piękny zegar z konsolą z czasów i w stylu Ludwika XV; p. W. Kruziński—instrumenty muzyczne staro i nowożytnie; p. Józef Matuła—skrzypce z r. 1690, roboty Joachima Filkego; p. Ludmila Gembarzewska—pas złotem i srebrem lity ze Slucka; p. S. Mücke—obraz olejny na szkle malowany z XVII-go wieku w ramie szklanej weneckiej, wyobrażający Madonnę z Dzieciątkiem Jezus; Zofja Trzebińska z Huiszowa—starożytnie inkrustowane meble, trzy wachlarze z czasów Ludwika XVI, biżuterję dawną i tkaniny; p. M. Oswald—pistolety nakładane złotem ozdobami i portrety na miedzi; p. W. Florjanowicz i sp.—broń i tabakierki z kości słoniowej z miniaturomi; p. Ella Williamson—portrety na porcelanie.

Komisja odbiorcza od dnia dzisiejszego przystępuje do swoich czynności i przyjmuje zadeklarowa-

ne okazy na wystawę w godzinach rannych i wieczornych od 6 do 8-ej.

— Pierwsze kroki.

Spółka wywozu mięsa za granicę, zawiązana przez p. Gustawa Plewakę, wkrótce zaczyna swoją działalność.

Otwarcie kantoru nastąpi w połowie listopada. Biuro mieścić się będzie w domu nr. 25-ty na ul. Brackiej.

— Do Paryża.

Spóźnieni turyści jeszcze podążają na wystawę paryską.

Dziś rano pociągiem bydgoskim wyjechał z Warszawy znaczna partja turystów, którym przewodniczył p. Jan Sokółski, jako przedsiębiorca wycieczki. Pan S. zebrał 36 osób, którym zapewnił zwiedzenie wystawy i 10 dniowy pobyt w Paryżu, łącznie z kosztami podróży 3-ią klasą, po 130 rs. od osoby.

Między uczestnikami wycieczki znajduje się kilku majstrów z tutejszych fabryk, delegowanych na koszt pryncypalów.

Nie brakuje nawet i kapotowego kolonisty w osobie Michała Dalniewskiego z Brudna.

Kolonista wziął z sobą syna, farmaceutę. Wspomniany już przedsiębiorca po brał od każdego z uczestników zadatku po 30 rs. z góry, a resztę dopłaty otrzyma w Paryżu.

— Nieporządek.

Od osób, przybyłych z Lublina, dowiadujemy się iż ubiegłej soboty na stacji Sobolew kolei nadwileśkiej, skutkiem braku wagonów, około stu pasażerów zmuszonych było wyczekiwać na stacji aż do nadejścia drugiego pociągu.

W interesie tak kolei, jak podróżnych, należałoby nieporządkom takim w przyszłości stanowczo zapobiedz.

— Na pensji.

Z powodu różnych pogłosek, obiegających po mieście o śmierci ś. p. Stefani S., uczennicy VI-jej klasy jednego z tutejszych zakładów naukowych żeńskich, uważamy za konieczne podać w tym względzie następujące szczegóły.

S. była pensjonarką w owym zakładzie od lat paru, ostatnio zaś powróciła z wakacyj przed dwoma tygodniami.

Dziewczyna uskarżała się przed koleżankami na lekki ból boku, ogólnie jednak wydawała się zdrową.

We wtorek, czując się niedysponowaną żołądkowo, S. zażyła olejku, niedługo zaś potem koleżanki widziały ją konsumującą ser szwajcarski.

Okolo godziny 10-iej wieczorem S. dostała nagłe boleści.

Wezwany natychmiast dr. Hoene przepisał lekarstwo i okłady.

Noc przepędziła S. spokojnie; kiedy zaś nazajutrz rano ponowiły się objawy choroby, wezwano drów Hoene i Wróblewskiego, a zarazem uwiadomiono najbliższych krewnych pensjonarki: babkę i brata.

Lekarze zdecydowali, iż S. chorą jest na zapalenie kiszek i otrzewnej.

Babka S. nie odstępowała chorej od rana do samej już śmierci, która nastąpiła we środę w nocy.

Brat zmarłej odwiedzał S. w ciągu dnia kilkakrotnie.

Dziś na zwłokach zmarłej dokonano sekcji.

Ostateczna przyczyna śmierci S. nie jest jeszcze należycie wyjaśniona.

— Szybki zwrot.

W dniu wczorajszym p. Lutostański, powróciwszy do domu na ul. Wspólną w porze obiadowej, otworzył, jak zazwyczaj, skrzynkę listów.

Ku wielkiemu zdumieniu znalazł w skrzynce pugilares, który wychodząc rano zabrał z sobą.

Instynktownie sięgnął do kieszeni i rzecz prosta pugilaresu nie znalazł.

Widocznie kradzież została spełnioną w czasie przejazdu tramwajem, a złodziej, wyciągnawszy z pugilaresu 10-rublowy banknot, okazał się sumiennym.

Znalazł on bilet wizytowy z adresem, udał się więc do mieszkania p. L. i pugilares z wszystkimi ważnymi notatkami wrzucił do skrzynki.

Tym sposobem p. L. odzyskał pugilares wcześniej, aniżeli się dowiedział o dokonanej operacji na jego kieszeni.

— Kradzieże.

Zamieszkałemu przy ulicy Kościelnej pod nrem 2-im panu Nikucie podczas jego nieobecności w Warszawie zabrano 750 rs., a nadto skradziono samowar srebrny, dewizkę złotą, broszkę, kolczyki z perłami, bransoletę z brylantami, dwie obrączki ślubne i wiele innych przedmiotów. Poszkodowany podaje stratę na 1070 rs.—Pani Teresie Rembielińskiej, wyjeżdżającej dorozką nr 16 na kolej, skradziono sakwojaż, w którym znajdowały się neseser w oprawie srebrnej z cyframi T. R., kolczyki brylantowe, broszka z djamentami i wiele innych przedmiotów kosztownych. Ogólna strata wynosi 3470 rs. Podejrzanego o przyswojenie dorozkarza Zielińskiego aresztowano.

= Nasze slugi.
 Od pewnego czasu w domu pp. C. ginęły wartościowe rzeczy w tak zagadkowy sposób, że wszelkie przedsięwzięcie ostrożności pozostawały bez skutku.

W krótkim stosunkowo czasie, oprócz bielizny stołowej, zginęły: dwie broszki złote, bransoletka, szpilka do krawata i t. p.
 Nareszcie pewnego dnia do pp. C. przybył jakiś nieznamy człowiek, który opowiedział pani domu, że jest współlokatorem dawnej jej pokojówki, Anusi, obecnie żony robotnika, i że ta, przychodząc do prania, a znając dokładnie zwyczaje i mieszkanie, systematycznie dopuszcza się kradzieży.

Pani C. bezwzględnie zawiadomiła o tem policję, która odnalazła część rzeczy, po spisaniu protokołu, rzecz całą przelała na drogę sądową.
= Ze swawoli.
 Kilkunastoletni wyrostek, Eugenjusz Turczyk, zbliżył się do wozu, przejeżdżającego przez Nowy-Swiat i ściągnął za nogę małego chłopca, Adama Oranowskiego.

Małoc, upadłszy na bruk, poniósł tak ciężkie obrażenia, iż stracił przytomność.
 Ofiarę swawoli Turczyka odwieziono do mieszkania rodziny pod nr. 40-ty na Leszno.

= Przy pracy.
 W dniu wczorajszym Józef Kulman, pracujący przy budowie w gmachu teatru, uderzony został spuszczonej windą kulą w głowę.

Cios był tak silny, iż Kulman stracił przytomność i po udziale doróżnej pomocy, odwieziono go do szpitala.
= Z ulicy.
 W przejściu przez ulicę Nowogrodzką Józef Olżanowski upadł i stracił przytomność.

Na Chłodnej podniesiono 12-letniego chłopca w stanie bezprzytomnym i odwieziono do szpitala św. Ducha.

= Pokasanie.
 W dniu wczorajszym Albert Radzich, znalazłszy zamkniętą furtkę w ogrodzie na Czystem, postanowił przejść przez parkan.

Zaledwie jednak znalazł się po drugiej stronie, napadnięty został przez dwa brytany.
 Na krzyk Radzicha zjawili się pomoc, lecz zanim psy odpędzono, biedny człowiek uległ fatalnym pokasaniom na rękach i nogach.

Poszwankowanemu pomocy lekarskiej udzielono.
= Krwawe zajście.
 Nocy dzisiejszej policjant Paszczenko zauważył na ulicy targowej leżącego człowieka w stanie bezprzytomnym, z ciężką raną na głowie.

Nieznamy, po udzieleniu pierwszej pomocy, przyszedł do zmysłów i zeznał, że nazywa się Serafin Budziński, jest szewcem i mieszka pod nr 14-ym przy ul. Młynarskiej.
 Okazało się, iż Budziński pobił się z Janem Jackowiczem, który go zranił w głowę.

Poszwankowanego szewca odwieziono do szpitala św. Ducha.

= Nagła śmierć.
 W drodze do szpitala św. Rocha zmarł nagle niewiadomy z nazwiska człowiek, podniesiony w stanie bezprzytomnym na ulicy D. brzeź.

Pośmiertną śmiercią zmarł Franciszek Rozumowski, zamieszkały pod nr 16-ym na Starem-Mieście.
 Wreszcie przy ulicy Czerniakowskiej pod nr 66-ym zmarła nagle na schodach Józefa Wihster.

Przyczyna śmierci tych trzech osób nie jest wiadoma, przedsięwzięto więc śledztwo sądowe.

Ulgi w opłacie rat.

Dyrekcja główna Towarzystwa kredytowego ziemskiego rozesłała w tych dniach do wszystkich dyrekcji szczegółowych, opatrzone podpisem prezesa dyrekcji głównej, r. t. Toloczanowa, i naczelnika kancelarji, p. J. Górskiego, po ecesnie rozpoczęcia czynności sprawozdanie, na mocy których mogą być przyznane ulgi tym że stowarzyszonych, których dobra w r. b. uległy jakiegokolwiek klęsce.
 Niezależnie od tego, też dyrekcja odezwa za nr. 18,268 objaśnia wszystkich stowarzyszonych, że na ogólne umorzenie raty, ani na ogólne przyznanie jakiegokolwiek ulgi, nie pozwalają ani ustawa, ani dyrekcyjni zarządzenia, dlatego też pomoc, z jaką przyjsie może dotkniętym klęskami stowarzyszonym, może być tylko przyznawana każdemu stowarzyszonemu oddzielnie, o ile rozmiar klęski daje mu do tego zasadę. Zasada, przyjęta przez dyrekcję główną, jest następująca:

Jeżeli właściciel dóbr klęską dotkniętych utracił połowę czystego dochodu rocznego, w takim razie jedna lub dwie najbliższe raty mogą być rozłożone na równe części, splacalne w ciągu na wyżej czterech następujących półroczy.

Jeżeli skutkiem klęski właściciel utracił całoroczny czysty dochód, lub znalazł się w konieczności zrobienia na podtrzymanie gospodarstwa nakładu, dochód taki przenoszącego, w takim razie dwie raty mogą być rozłożone w równych częściach na dwa następnego półroczy (art. 189 ust. Towarz.).

Ulgi takie mogą być przyznane na mocy zgodnej decyzji dyrekcji szczegółowej, dyrekcji głównej i komitetu Towarzystwa.

Przyznane ulg zawisło od zawiadomienia dyrekcji szczegółowej o klęsce w czasie właściwym, t. j. o nierodzaju i gradobiciu, przed d. 15-ym listopada, o każdej zaś innej w ciągu dwóch miesięcy od następnego wypadku i od poprzedniego sprawdzenia klęski.

rekcji szczegółowej podanie z wymienieniem rodzaju klęski i poniesionych strat oraz wskazaniem, z jakiego rodzaju ulgi korzystać pragnie.

Do sprawdzania klęski dyrekcja szczegółowa wyznacza delegatów taksowych, członków swoich lub nawet, w szczególnych wypadkach, stowarzyszonych. Sprawdzenie dokonywa się, jeżeli z samego opisu klęski i szkód, zawartego w podaniu, nie wypływa, że szkoda nie dochodzi wysokości przyjętej za pierwszą zasady.

Przy czynności sprawdzania klęski i szkód winien być obecny jeden lub dwóch stowarzyszonych w sąsiedztwie zamieszkałych, którzy w czynności mają głównie udział informacyjny i nie wpływają na sformułowanie konkluzji.

Delegat sprawdzający klęskę może powołać do badania dwóch miejscowych ludzi, ze stosunkami dóbr dokładnie obznajmionych, a obowiązany jest przekonać się, czy były przedsięwzięte środki, mogące klęsce zapobiedz lub szkody ograniczyć.

Oprócz czynności sprawdzenia klęski, delegat obowiązany jest zbadać, jaki jest stan gospodarstwa, inwentarza, zasiewów słowem, czy dobra nie znajdują się w stanie zaniedbania lub dewastacji.

Protokół dokonanej czynności delegat składa dyrekcji szczegółowej. Jeżeliby poszkodowany właściciel dóbr widział potrzebę postawienia zarzutów przeciw czynności sprawdzenia, to delegowany jest obowiązany zamięścić je w protokole.

Po zbadaniu protokołu dyrekcja szczegółowa przedstawi wnioski swoje, wraz z wnioskiem co do rodzaju ulgi, jaka w danym wypadku zastosowana być winna, do ostatecznej decyzji dyrekcji głównej i komitetu Towarzystwa.

Taką jest w głównych zarysach treść uchwały co do oczekiwanych ulg i sposobu ich przyznawania.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Pojutrze, o godzinie 5-ej po południu, w sali sesjonalnej magistratu odbędzie się półroczna sesja obrachunkowa zgromadzenia jubilerów.

— W mieszkaniu starszego, p. Oleksińskiego, przy ulicy Królewskiej pod nr 23-im, odbędzie się kwartalna sesja zgromadzenia kowali.

ZE ŚWIATA.

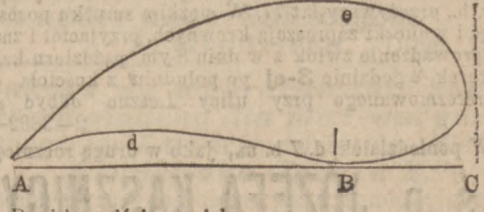
× Hrabianka Hoyos, młoda dwudziestoletnia dziewczeczka wielkiej fortuny, została uwięziona w Passau pod zarzutem krzywoprzysięstwa w sprawie pomiędzy jej ojcem a jednym z dzierżawców.

× Marki pocztowe. Z powodu zmiany formy marek pocztowych w Niemczech, podajemy krótką historję tego małego skrawka papieru, który jednak dla stosunków ludzkich ma tak olbrzymie znaczenie. Początek marek pocztowych datuje się przed 50 ma laty. Zastaga wynalezienia marek należy się drukarzowi Jamesowi Chalmers w Dundee. Marki znalazły po raz pierwszy zastosowanie w Anglii, gdzie rozkazem królewskim z d. 26 go grudnia r. 1839-go wprowadzone zostały w użycie. W rok potem marki przyjęły Stany Zjednoczone Ameryki północnej i Szwajcarya, w kilka lat później znajdujemy je w Bawarii, Belgji i Francji. Marki pocztowe wyrodziły też osobliwą namiętność zbierania kolekcji znaczków używanych, obecnie zaś, oprócz gimnazystów, którzy z zapętem oddają się sportowi markowemu, istnieją muzea i towarzystwa, specjalnie zbieraniu marek poświęcone. Przed dwoma laty założona została w Berlinie t. zw. giełda na marki, gdzie niejednokrotnie rzadsze egzemplarze nabywane bywają po cenach bardzo wysokich.

× Per procura. Do jednego z urzędników stanu cywilnego w Berlinie zgłosiła się pewna młoda dama nader sympatycznej powierzchowności, która z całą naiwnością zapytywała, czyby nie mogła wziąć ślubu ze swoim narzeczonem *per procura*. Romantyczna niemieczka czytała świeżo w gazetach, iż przy zaślubinach następcy tronu greckiego z księżniczką Zofją pruską oblubienica ma za-temować brat panny młodej, księżę Henryk, chciała się tedy dowiedzieć, czy i ona nie mogłaby w podobny sposób wziąć ślubu ze swoim ukochanym, który przebywa za granicą i w żaden sposób przed upływem roku na ślub zjechać nie może. Na różno starano się wytłumaczyć rozkochaną naiwnej, iż podobne formy ślubne są dozwolone jedynie w rodzinach panujących—niemieczka pozostała niepokieszona.

× Nowe pociski. Żołnierze rzymscy, dla których hańbą było otrzymać ranę z tyłu, mogą z oburzeniem przewrócić się w grobie. Genjuszowi bowiem zniszczenia, który w ostatnich czasach tak wiele ma do roboty, nie wystarczały już zwyczajne pociski śmiercionośne, które zabijały z przodu; wymyślił przeto nowy rodzaj pocisków i pomysł ich podszepnął kapitanowi artylerji francuskiej, p. Chapelowi. Na pochwałę cywilizacji dodać należy, iż pierwowzoru do straszliwego pocisku pan Chapel zmuszony był szukać aż u dzikich mieszkańców wysp Archipelagu australijskiego. Obywatele ci używa-

ją od niepamiętnych czasów broni, zwanej *boomerang*, która ma formę wielkiej drewnianej ekierki, i odznacza się tą szczególną właściwością, iż, rzucona w pewnym kierunku na odległość kilkudziesięciu stóp, powraca sama do punktu, z którego została rzucona. Rozumie się, p. Chapel nie mógł zastosować do armat formy ekierki, gdyż strzelanie byłoby wówczas mocno utrudnione; nadał tedy kuli formę krążka żelaznego, przypominającego konturami paletę. Po długich mozołach p. Chapel zawołał: „eureka”. Kula armatnia jego pomysłu nie przebiega, jak zwyczajna, po paraboli, lecz zakreśla wielki łuk, sięgający po za cel pocisku, poczem od pewnego punktu powraca i uderza w cel z tyłu, jak to na poniższym rysunku przedstawiono obrazowo. Nowe pociski p. Chapel'a mają tę wyższość nad dotychczas w artylerji używanymi, iż 1) działają niesłychanie dokładnie, 2) udaremniają używanie nasypów ochronnych, wałów, okopów i t. p., gdyż nieprzyjaciel, ukryty po za okopami, jako rażony z tyłu z kierunku niewiadomego, nie będzie w stanie zasłaniać się od kanonady. Dotychczas pomysł p. Chapel'a przechodził stadium niemowlęctwa, z czasem jednak udoskonalony zostanie, a wówczas, jak twierdzą mężowie fachowi, sprawi olbrzymi przewrót w sztuce artyleryjskiej.

A — Punkt wyjścia pocisku.
 B — Cel.
 C — Linja, od której pocisk rozpoczyna ruch wsteczny.
 d — Droga pocisku zwyczajnego.
 e — Droga pocisku p. Chapel'a.

× Walka z wilkiem. W Oros-Volya na Węgrzech pięćdziesięcioletni pastuch byłta stoczył okropną walkę z wilkiem. Starzec w towarzystwie córki pędził światła na targ do miasteczka, gdy nagle z gęstwiny przy różnej wypadło zgłodniałe wilczyisko, porwało kilkunastoseczne prosię i zaczęło z łupem uciekać. Dziewczyna sądząc, iż ma z psem do czynienia, zaczęła gonić na pastnika, który porzucił łup i rzucił się na córkę pastucha. Ten ostatni, widząc grożące córce niebezpieczeństwo, pośpieszył jej na ratunek i pochwyił rozjuszone zwierzę za gardziel. Wilk oswobodził się jednak rychło ze straszego uścisku, skoczył starcowi na ramiona i zębami zadawał mu straszne rany. Starzec jednak nie stracił przytomności, pochwyił wilka za gardło po raz wtóry i obalił na ziemię. Tak w strasznym pasowaniu tarzał się człowiek i zwierzę przez parę minut, wreszcie pastuchowi udało się wydobyć nóż z kieszeni, którym zadał wilkowi cios śmiertelny. Tymczasem córka pastucha sprowadziła pomoc z pobliskiej chaty; znaleziono wilka nieżywego, obok zaś w kałuży krwi leżał nieprzytomny starzec. Przeniesiono go do szpitala i przywrócono do życia, obecnie nawet zupełnie przyszedł do siebie. Nie może jednak z zimną krwią opowiadać szczegółów strasznej walki, a na wzmiankę o wilku dostaje nerwowego drżenia.

NEKROLOGJA.

S. P.

ALEKSANDER WALTHER,
 rzeczywisty radca stanu, inspektor lekarski szpitali cywilnych w Warszawie, zasłużony profesor, dr. medycyny, przeżywszy lat 71, zakończył życie dnia 4-go października r. b. W smutku pozostała żona i dzieci zapraszają na wyprawienie zwłok z mieszkania przy ul. Wilczej Nr 27 na dworzec terespolski d. 7-go b. m., tj. w poniedziałek, o godzinie 12-iej w południe. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. —1231—

S. P.

**Józefa z Suffczyńskich
 KOMOSIŃSKA,**
 wdowa po b. prezesie warszawskiego sądu handlow., radcy stanu Wejciechu Komosińskim, opatrzona św. sakramentami, po długich cierpieniach, zasnęła w Bogu dnia 3-go października 1889 r., przeżywszy lat 77. Pogrzeżona w głębokim smutku familja zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 5 października r. b., to jest w sobotę, o godzinie 10-iej rano, w kościele Panny Marji na Nowem-Mieście, oraz na wyprawienie zwłok z tegoż kościoła w dniu następnym, to jest w niedzielę, o godzinie 4-iej po południu na cmentarz powązkowski. 3—8385—

+ S. p. **Marja z Bednarskich BASENKO,**
 żona radcy dworu, opatrzona św. sakramentami, zasnęła w Bogu dnia 30 września 1889 r. w Zambrowie w gubernji łomżyńskiej. Pochowanie zwłok w grobie rodzinnym w Zambrowie nastąpiło dnia 1-go października. —3886—

KAZIMIERZ RUCZ,

b. właściciel dóbr, opatrzony św. sakramentami, w wieku lat 40, zakończył życie w Faszycach pod Błoniem. Podążył za matką do Boga, która go na drodze do wieczności wyprzedziła w Neuhaus w Styrii d. 15 czerwca r. b. Wyprawienie zwłok w niedzielę o 6-ej wieczór. Nabożeństwo żałobne odprawione będzie w poniedziałek d. 7 b. m. o g. 10 rano w kościele parafjalnym w mieście Błoniem następnie pochowanie zwłok na cmentarzu miejscowym.

W głębokim smutku pozostali: ojciec, żona i nieobecni dwaj bracia zapraszają krewnych, przyjaciół i życzliwych na te smutne obrządkie. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 2-3391-

† S. p. Kazimierz Rasiński,

wychowawiec warszawskiej szkoły handlowej, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, zmarł w mieście Staszowie dnia 26-go września r. b. Pokój jego duszy. —1232—

† S. p. Anna z Ulidowskich PIETRUSIŃSKA,

wdowa po rzecz. radcy stanu, członku b. senatu, po długich ciężkich cierpieniach, zakończyła życie w dniu 5-ym października r. b., przeżywszy lat 77. W ciężkim smutku pozostali córki, zięć i wnuczki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprawienie zwłok w dniu 8-ym października, to jest we wtorek, o godzinie 3-iej po południu z kościoła ewangelicko-reformowanego przy ulicy Leszno odbyć się mające. 2-3392-

† W poniedziałek, d. 7 b. m., jako w drugą rocznicę śmierci

ś. p. JÓZEFA KASZNICY,

n. dziekana uniw. warsz. odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele św. Krzyża przed wielkim ołtarzem, o godz. 11-iej. —3388

† Dnia 6-go października r. b., to jest w niedzielę, o godzinie 9-iej rano w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) odprawione będzie żałobne nabożeństwo, za duszę ś. p. Marjan-y z Kruszkowskich Smolińskiej, na które to pozostały mąż za prasa. —3348—

† We środę, to jest dnia 9-go października, o godzinie 9-iej i pół zrana odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele na cmentarzu powązkowskim za spokój duszy ś. p. Kazimierzy z Żychowskich Wróblewskiej, a następnie przeniesienie zwłok z katakumb do grobu własnego. —3349—

† W niedzielę, to jest dnia 6-go października r. b., jako w bożeną rocznicę śmierci ś. p. Adama Jasińskiego, b. naczelnika w zarządzie ober-policmastra odbędzie się msza święta za spokój jego duszy w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) na Krak.-Przedm., o godzinie 9-iej i pół zrana, na którą pozostała rodzina zaprasza rodzinę i przyjaciół zmarłego. —1230—

† Dnia 6-go października, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele powązkowskim, o godzinie 9-iej zrana za duszę ś. p. Józefa Jeziorowskiego, na które matka wraz z synami za prasa. —3239—

† Proboszcz parafji Praga zawiadamia osoby interesowane, że w dniu 7-ym października r. b. w kościele Matki Boskiej Loretańskiej na Pradze odprawi się żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. Pawła Wisniewskiego, o godz. 9-iej rano, za duszę zaś ś. p. Franciszki Wisniewskiej o g. 10-iej rano. —3378

B. p. Gustawa z Zylberów ROTSZAJNOWA

W D O W A,

w dniu 4-ym października r. b., po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, przeżywszy lat 66, zakończyła życie.

Wyprawienie zwłok z mieszkania przy ulicy Nowolipki № 27 na cmentarz wyznania mojżeszowego nastąpi dnia 6-go października, to jest w niedzielę, o godz. 3-iej po południu, na które pozostałe córki, zięciowie, synowie, synowe, wnuki i wnuczki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —1233—

Z Petersburga.

Petersb. wied. zamieścili następujący artykuł, będący odpowiedzią *Gazecie kolońskiej*: Szeroki, zupełnie państwowy pogląd w sferze finansów—pisze organ p. Awsiejenki—daje się poznać głównie po niniejszności podszeregowania specjalnych interesów budżetu pod najważniejsze zadania i potrzeby państwa. Mądra polityka finansowa polega na tem, aby, redukując o ile możności zadania nieprodukcyjne, gromadzić znaczne kapitały na potrzeby doniosłego znaczenia państwowego. Tej mądrości i tej rozciągłości poglądu widocznie nie przyznaje *Koeln. Ztg.* ruskiemu ministerjum finansów, twierdząc, jakoby istniały w Rosji dwa główne prądy: jeden wojenny, domagający się powiększania sił bojowych, i drugi finansowy, broniący skarb od zbyt wielkich wydatków na cele wojenne. Sądymy, że istnienie u nas takiej polityki finansowej należy do licznych wymysłów *Gazety kolońskiej*; jest zaś ono niemożliwe dla bardzo prostej przyczyny. Międzynarodowa polityka Rosji jest od tego stopnia pokojowa, że o jakichkolwiek awanturach wojennych nie może być mowy. Rosja na nikogo nie napada, broni tylko swych interesów, stara się utrzymać zdoby-

te ciężką pracą pozycję, swoje znaczenie i wpływ. Dla tych celów Rosja utrzymuje olbrzymią armję, obciążając jej budżet i wyczerpując jej siły żywotne. Lecz celem armji jest zwycięstwo. Armja musi być, bądźco bądź, doprowadzona do takiego zakresu, aby mogła zmierzyć się z przypuszczalnym nieprzyjacielem. Dlatego jeden miljon, wydany na armję, niezdolną do zwycięstwa, stanowi wydatek nieprodukcyjny i na odwrót: sto milionów, które oplacają wyższość armji nad siłami przeciwników, jest wydatkiem, wracającym się stokrotnie. To są jedyne zasady, których może się trzymać polityka finansowa i wojenna. Różnica poglądów jest tutaj niemożliwa.

Wspominaliśmy już na tem miejscu, iż *Petersb. wied.* zamieściły przed paru dniami artykuł, poświęcony sprawie systematycznej eksploatacji lasów. Ze względu na ważność i ogólny interes tej kwestji, przytaczamy poniżej treść wzmiankowanego artykułu.

Dziennik petersburski zamieszcza przedewszystkiem wiadomość, że utworzyło się konsorcjum przemysłowców, którzy zamierzają prowadzić eksploatację lasów na wielką skalę i że z inicjatywy tego przedsiębiorstwa udali się za granicę w celu szukania odpowiednich kapitałów. Gazeta mniema, że nie jest to właściwa droga do wyzyskania bogactw leśnych, w jakie obfitują jeszcze całe obszary w różnych miejscowościach państwa; niewłaściwa zaś dla trzech powodów. Po pierwsze trudno przypuścić, aby kapitaliści zagraniczni udzielili przedsiębiorcom krajowym kredytu, nie zapewniwszy sobie lwiej części zysków. Drugi powód wypływa z pierwszego, a jest niemożliwość jeszcze jednego źródła dochodów krajowych w ręce cudzoziemców. Trzeci wreszcie najważniejszy jest ten, że właściwie racjonalna eksploatacja lasów nie wymaga milionów i że możliwym jest tworzenie się drobniejszych stowarzyszeń, operujących na mniejszą skalę. Przy tej sposobności dziennik zachęca głównie do zakładania tartaków, zaznaczając słusznie, iż przez wywożenie za granicę drzewa surowego przemysłowcy krajowi tracą miliony. Przyczynę zaś małego rozwoju tartaków widzą *Petersb. wied.* w znacznych kosztach, jakie pociąga za sobą sprowadzenie z zagranicy wysoko ocynkanych maszyn. „Dobra maszyna, wagi 500 pudów—piszą *Petersb. wied.*—kosztuje za granicą 2,200 rs., samo zaś cło od niej w Rosji kosztuje 1,065 rs. kred. Wyrób zaś maszyn krajowych prawie zupełnie nie istnieje.

W końcu gazeta petersburska przytacza następującą ciekawą notatkę: Obecnie istnieje w całym państwie 692 tartaki z obrotem rocznym 22½ miljonów, tymczasem zaś co rok wywozi się za granicę 36 milj., stóp sześciennych. Gdyby chociaż połowa tej ilości została uprzednio obrobiona, o ileby wzrosły dochody tartaków.

Dzienniki petersburskie donoszą o pożytecznej innowacji, jaką wprowadziły władze szkolne w zakładach naukowych średnich w Petersburgu. Oto lekarze szkolni otrzymali polecenie, aby na pauzach sprawdzali produkta żywności, które sprzedają uczniom u ndlarze uliczni.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego.“

Petersburg 5-go października. (T. Aj. p.)—Now. Wr. słyszało, że w ministerjum sprawiedliwości opracowywany jest projekt ograniczeń co do przyjmowania żydów do stanu adwokackiego.

Wiedeń 5-go października. (Tel. pr. K. W.)—Nie ulega już wątpliwości, że w izbie deputowanych powstanie klub katolicki, ale wyjdzie on z łona prawicy i zachowa charakter autonomiczny.

Wiedeń 5-go października. (Tel. pr. K. W.)—Skutkiem przedstawień hr. Taafego fundacja galicyjska barona Hirscha przeznaczona będzie dla wszystkich wyznań.

Berlin 5-go października. (Tel. pr. K. W.)—Cesarz powrócił dzisiejszej nocy z Szwerynu.

Berlin 5-go października. (T. pr. K. W.)—W pismach półurzędowych podniesiono projekt obmyślenia państwowych środków zaradczych przeciw szkodliwym dla ogółu szacherkom giełdowym (*Boersenschwindel*).

Berlin 5-go października. (Tel. pr. Kurj. W.)—Zaraza pyska i kopyt u bydła na granicy Szląska wzmaga się.

Paryż 5-go października. (Tel. Aj. półn.)—Z Wiednia telegrafują, jakoby Bułgarja uwiadomiła W. Portę, że wszelkie ustępstwa, jakoby Tur-

cja poczyniła Grecji w sprawie kretańskiej, odbilyby się na dalszych losach Macedonji i Bułgarji.

Kopenhaga 5-go października. (T. A. półn.)—Duńska rodzina królewska wraz z Najjaśniejszymi Jej Gośćmi jeździła wczoraj do Helsingöru, gdzie spożyto śniadanie na okręcie admirałskim eskadry angielskiej. Wieczorem korpus oficerski floty duńskiej wydał w Kopenhadze bal na cześć oficerów angielskich. Jutro po nabożeństwach w cerkwi ruskiej i kościele angielskim odbędzie się śniadanie na jachcie „Dzierżawa”, w którym uczestniczyć będą: królestwo duńscy, ich Najjaśniejsi Goście, tudzież członkowie ruskiego i angielskiego poselstwa wraz z damami.

Rzym 5-go października. (Tel. pr. K. W.)—Konwencja dodatkowa pomiędzy Włochami i Etyopją, którą świeżo w Neapolu podpisali: Crispi i naczelnik misji etjopskiej (abisyńskiej; *przyj. red.*) Makonnen, orzeka, że obydwa państwa mają w razie wojny nieść sobie wzajemną pomoc. Włochy będą utrzymywały na dworze cesarza etjopskiego swojego przedstawiciela dyplomatycznego. Wszystkie zdobycze Włoch w Afryce wschodniej zostają przez Menelika uznane. Konwencja reguluje w końcu stosunki celne i handlowe obu państw.

Londyn 5-go października. (T. pr. K. W.)—Depesza Lloyda z St. Pierre (wyspa Miquelon) donosi: D. 3-go b. m. zrana przybyła tutaj łódź z 17 osobami załogi parowca francuskiego „Géographique”, który dniem wprzód zetknął się z okrętem angielskim „Chinnie Swift” w odległości 40 mil na zachód od St. Pierre. Obydwa okręty w chwili odplnięcia łodzi szły pod wodę. Dwie inne łodzie z uratowaną częścią załogi są jeszcze na pełnym morzu. Sygnalizowano już utonięcie wielu osób z załogi parowca „Géographique”.

Belgrad 5-go października. (T. Aj. półn.)—Królowa odwiedziła metropolitę Michala. Jest to jedyna złożona przez nią wizyta.

Belgrad 5-go października. (Tel. Aj. półn.)—Królowej złożyli wizyty wszyscy posłowie, wyjąwszy niemieckiego i tureckiego.

Belgrad 5-go października. (Tel. Aj. półn.)—Udzielenie dymisji naczelnikowi miasta Belgradu Georgiewiczowi, naczelnikowi poczt i telegrafów Angeliczowi, byłemu agentowi serbskiemu w Sofji Daniczowi i posłowi w Berlinie Kristiczowi, wszystkich czterech popleczników Milana, wywarło w Serbji jaknajlepsze wrażenie.

Belgrad 5-go października. (Tel. Aj. półn.)—W kołach kompetentnych partji radykalnej sądzią, że spokój i rozwój kraju wymagają wydalenia rodziców króla serbskiego. Zdanie to podziela też widocznie i rząd, który postara się o uzyskanie zgody w tym duchu, albo też zażąda od skupeczyny prawa ograniczającego pobyt rodziców króla w Serbji. *Dnienny list* powiada, że ani król Milan, ani królowa Natalja nie mają prawa poświęcać dla osobistych niesnasek wewnętrznego pokoju i spokojności Serbji.

Belgrad 5-go października. (Tel. pr. Kurj. W.)—Półurzędowa *Agence de Belgrade* zamieszcza następujący komunikat: Tutejsze sfery rządowe nie przywiązują do pobytu królowej Natalji w Belgradzie tej wygórowanej wagi politycznej, jaką jej tendencyjnie nadają korespondenci niektórych gazet europejskich. Rząd uważa go za sprawę prywatną pomiędzy rodziną panującego króla i zachowuje wobec niej najzupełniejszą bierność, zwłaszcza od chwili, gdy proponowany kompromis przez królowę Natalję przyjęty nie został. Sprawozdania gazet zagranicznych są po większej części przesadzane i polują na sensację. Doniesienie *Pester Lloyd*a, jakoby jeden z rejentów odwiedził królowę, jest kłamliwym.

Belgrad 5-go października. (Tel. pr. K. W.)—Były poseł serbski w Sofji, Danicz, i dotychczasowy poseł w Berlinie, Milan Kristicz, ustąpili z czynnej służby dyplomatycznej.

Waszyngton 5-go października. (Tel. pr. Kurj. Warsz.)—Sekretarz stanu spraw zewnętrznych, Blaine, wydał bankiet dla uczestników kon-

presu państw amerykańskich. Blaine wniósł toast na cześć trwałej przyjaźni i pomyślności państw Ameryki północnej, środkowej i południowej. Delegaci udali się wczoraj w czterdziestodniową podróż przez Stany Zjednoczone. Obrady kongresu rozpoczyna się w d. 18-ym listopada.

Nowy Jork 5-go października. (Tel. pr. K. Warsz.) — Z Nowego Orleanu telegrafują, że na parowcu „Corona” w Port Hudson nad Mississipi pękły kotły, skutkiem czego zginęło 40 osób.

Algier 5-go października (Tel. Aj. półn.) — Miejscowy klub handlowy urządził zebranie na uczczenie oficerów krzyżowca „Admirał Kornilow”. Jenerał Bréard wyraził w imieniu armji i floty francuskiej sympatję dla armji i floty ruskiej i wniósł toast na cześć flag obydwóch narodów. Komendant krzyżowca, Aleksiejew, podziękował za uczucia wyrażone przez Bréarda i zaproponował toast za prezydenta Carnota, za gubernatora Algieru, za jenerała Bréarda i za armję lądową i morską. Ludność uroczyście witała na ulicach oficerów ruskich.

Berlin 5-go października g. 2 m. 30. (T. p. K. W.)
Ruble w gotówce 211 50 (wczoraj 211.05)
Ruble na dostawę 211 00 (wczoraj 210.50)

GIEŁDA.

Warszawa, 5-go października.

Dzisiejsze nasze zebranie giełdowe było tak nieliczne, iż ani o ruchu, ani o jakiegokolwiek tendencji mowy być nie mogło. Szacowania berlińskie wynosiły 210.50, odpowiadając 47.50 bez kosztów, a więc nie różniły się od wczorajszego kursu poobiedniego.

Waluty obce bez ruchu, notowane w żądaniu nominalnem, krótki Berlin po 47.60, Londyn krótki po 9.64, krótki Paryż po 38.60, Wiedeń po 81.30.

W papierach obrotu żadne, notowano również w zaofiarowaniu tylko listy likwidacyjne 87.70 i 87.30, względnie do wielkości odcinków. Wschodnie pożyczki po 99.50 wszystkie trzy emisje. Nową pożyczkę 4% ceniono po 88.70. Listy zastawne ziemskie starano się umieścić po 96.85 I ser. i po 95.40 II, III, IV i V-jej serji. Listy zastawne m. Warszawy ofiarowano po 98.50, 96.50, 95.25, 94.80 i 94.70, stosownie do serji.

Godzina 12. Sala giełdowa zupełnie pusta.

W. O.

SZPRAWOZDANIA Z TARGÓW.

Okowita (sprawozdanie tygodniowe). — Rynek warszawski w tygodniu ubiegłym pozostał bez zmiany, dowozy były wciąż małe, lecz i zapotrzebowania są nieznaczne, skutkiem czego ceny pozostały na zesłotogodniowym poziomie rs. 2.76 za garniec i rs. 8.48 za wiadro. — W Hamburgu rynek również żadnej zmiany nie uległ i interes jest tam bardzo spokojny. Ostatnie notowania na październik-listopad 23 1/4, na listopad-grudzień 22 1/4, na grudzień-styczeń 21 1/4, na grudzień-maj 21 1/2 m.

Targ na konie. — Wczoraj na targ praski dostarczono około 250 koni roboczych, powozowych i wierzchowców nie do starczenia. Spekulant, który w weszły piątek nabywał konie na licytacji z 14-go pułku dragonów, dostarczył kilkanaście sztuk, które chciał zbyć po rs. 55—65. Zbyt wygórowana cena za konie, które mają pewne wady i z trudnością dające się używać do zaprzęgu, odstraszyła amatorów. Targ wczorajszy oznaczał się pewnem ożywieniem: transakcje szybkie, pokup furmanów, którzy płacili od 30 do 42 rs. Dorożkarze kupili kilka sztuk, placąc po 50—55 rs. Sprzedano też kilka sztuk po rs. 80—90, nabywcami ich byli drobni przemysłowcy warszawscy. Z pułku litewskiego dostarczono 5 koni używanych do obozu, za które żądano po rs. 60—65, znalazły nabywców. W przyszłą środę w zabudowaniach 5-go oddziału straży ogólnowej na Pradze odbędzie się licytacja koni wybrakowanych.

Oleje i makuchy. Ceny oleju ponownie uległy obniżce, chociaż nieznacznej, lecz właśnie ta okoliczność, jak również i pora świąt u izraelitów powoduje bardzo słaby ruch tego przedmiotu. Za rzepakowy w sprzedaży hurtowej płacić chcą po rs. 5.40. Lniany, którego podobno przybyła pierwsza partja tegoroczne wytworu, a raczej ze świeżego siemienia, nabyć podobno można po rs. 4 za pud. Makuchy zwłaszcza rzepakowa w dalszym ciągu poszukiwane, a ruch większy, ponieważ w wywozowy korzystając z przyboru, splawiają takowe wodą do Torunia.

Nafta. Z powodu ciągle trwających świąt u izraelitów, ruch bardzo ograniczony. Transakcje żadne nie doszły do skutku. Cena rs. 1.11—1.12 za pud z akcyzą bez beczki wprost z rezerwuaru. Oddających towar nie ma.

Magistrat miasta Warszawy podaje do wiadomości mieszkańców tutejszych, trudniących się przemysłem furmańskim, że pobór ustanowionej Najwyżej zatwierdzonej w d. 28-ym lutego 1888 r. ustawą opłaty od przemysłu furmańskiego za zimowe półrocze bieżącego 1889 r., to jest za czas od d. 1/13 listopada r. b. do dnia 1/13 maja 1890 r., wedle przepisów zatwierdzonych przez J.W-go Jenerał-Gubernatora warszawskiego w d. 14-ym stycznia r. b., uskuteczniać się będzie w ka-

sie miejskiej pomocniczej w godzinach służbowych, za wyłączeniem dni świątecznych od d. 1/13 października do 1/13 listopada r. b.

Opłata ta wynosi: od utrzymujących omnibusy, powozy i karety do najęcia, omnibusy przy hotelach, dorożki i sanie po rs. 5 i od furmanów, przewożących ciężary, po rs. 2 kop. 50 od konia.

Za nieuiszczenie opłaty od koni za zimowe półrocze w październikowym terminie, trudniący się przemysłem furmańskim, podlegają opłacie kary w wysokości 50% od niezaplaczonej należności.

Przy wnoszeniu tej opłaty, kontrybucenci obowiązani są przedstawić w kasie deklarację o ilości utrzymywanych koni, zaświadczone przez właścicieli domów, w których konie utrzymywane są dla furmańskiego przemysłu i potwierdzone przez właściwych komisarzy cyrkulów policyjnych, tudzież pozwolenia policyjne na zajmowanie się przemysłem furmańskim lub też kwity z uiszczenia tejże opłaty za letnie półrocze. —1226

— Na korzyść komitetu Towarzystwa Krzyża Czerwonego wpłynęło w ciągu miesiąca od dnia 1-go sierpnia do dnia 1-go września 1889-go roku:

A) Składek od członków:
Od księcia Światopełk-Czetwertyńskiego 5 rs., od naczelnika powiatu węgrowskiego W. L. Kotowa 2 rs.

B) Ofiar jednorazowych:
Od wójta gminy Mokotów ofiarowane przez mieszkańców tej gminy na korzyść ochrony dziecięcej we wsi Czerniakowie 50 rs., od naczelnika pow. wiośszowskiego ofiarowane przez mieszkańców tego powiatu 15 rs. 73 kop., od naczelnika powiatu pinczowskiego ofiarowane przez różne osoby 1 rs. 10 kop., od naczelnika pow. warsz. ofiarowane przez różne osoby 13 rs. 21 1/2 kop., od panów oficerów 38-go tobołskiego pułku piechoty 6 rs. 65 kop., od naczelnika pow. węgrowskiego ofiarowane przez różne osoby 2 rs. 50 kop., od wójta gminy Mokotów zebrane przez podoficera żandarmerji Doroszenkę 2 rs., od naczelnika powiatu stopnickiego ofiarowane przez różne osoby 2 rs. 6 kop., od rady dworu Drowlina ofiarowane przez urzędników czwartego okręgu spiotrowskiego zarządu akcyzowego 14 rs., od gubernatora lubelskiego zebrane od mieszkańców 49 rs. 68 kop., od kasy miejskiej łączyczej 25 rs.

C) Innych ofiar:
Od komisarza V/VI-go powązkowskiego cyrkulu policyjnego w Warszawie kara od Jana Tajcherta i Gustawa Hednera 5 rs., czysty dochód osiągnięty ze sprzedaży loteryjnych bile-
tów do 152 ej loterji klasycznej 1,236 rs. 88 kop., zwrot wydanych pożyczek 71 rs.

Ogółem wpłynęło 1,501 rs. 76 1/2 kop.
A z remanentem po dzień 1-szy sierpnia 1889-go roku 32,098 rs. 38 kop.

Z sumy tej wydano:
Na utrzymanie ochrony dziecięcej we wsi Czerniakowie 230 rs., na utrzymanie schronienia dla wojskowy h na Pradze 185 rs., lekarzowi komitetu na koszt wyjazdów 200 rs., Towarzystwu spożywczemu Merkury za chleb wzięty za markami przez osoby znajdujące się pod opieką komitetu 256 rs. 97 1/2 kop., pensje służących w kancelarji komitetu 90 rs., utrzymanie ochrony dziennej przy ulicy Długiej 50 rs., tytułem zapomogi wdowie po dymisjonowanym szeregowcu Marjanie Swierczewskiej 3 rs., zapłacono za poprawienie pieców i ułożenie nowej posadzki w ochronie dziecięcej w Czerniakowie 20 rs., tytułem zapomogi wdowie po sztabs-kapitanie Eugenji Werdi 5 rs., pensja felczera taniach mieszkań Pałczuka 3 rs.

Ogółem wydatkowane w miesiącu sierpniu 1889-go roku 1,024 rs. 97 1/2 kop.

Na dzień 1-szy września 1889-go roku pozostało się zatem 31,075 rs. 40 1/2 kop.

PATENTA WYRABIAJĄ
J. BRANDT & G. W. NAWROCKI
na starsze biuro patentowe berlińskie.
BERLIN, Friedrich str. 78. 1119

Mam zaszczyt zawiadomić, iż z powodu śmierci s. p. Franciszka Bobra, Magazyn futer przy ulicy Senatorskiej Nr 10, dotychczas pod firmą „F. Bober i T. Kowalski”, dawniej „J. Penkala” egzystujący, nadal pod firmą:
Tytus Kowalski,
dawniej J. Penkala
w tymże zakresie i w temże miejscu prowadzonym będzie.
Długoletnie doświadczenie, jak również odpowiedni kapitał, daje mi możność wprowadzenia przy interesie detalicznym sprzedaży hurtowej futer. Magazyn zaopatrzony w najróżnorodniejsze futra damskie i męskie, blamy i skarki, piękne modele futer, mufki, kołnierze, boa, czapeczki itp. wyroby futrzane, jakie tylko w zakresie kuśnierstwa wchodzi, oraz materiały na wierzchy futer. Polecając magazyn pod tą nową firmą, poważam się zapewnić, iż jak dotychczas tak i nadal wszelkie zlecenia wykonywane będą z całą sumiernością i po umiarkowanej nader cenie. Z poważaniem
Tytus Kowalski.
1202

LUDWIKA HUMMEL,
właścicielka Pracowni Sukien przy ulicy Bielańskiej nr. 4, dom pp. Kano-niczek, powróciła z zagranicy. Przyjmuje wszelkie zamówienia tak z materiałów własnych, jak i powierzonych
1199

Błonica, szkarlatyna, odra, ospa,
nie rozszerzają się, jeżeli rzeczy chorych ulegną dezynfekcji w Grochowie. Wóz po rzeczy przybywa, na wezwanie telefonem nr 538, lub zamówienia przyjmuje firma
Ch. GEBER,
Niecala nr 9, Leszno 4, Marszałkowska 116, Praga, Brukowa N. 32.
Ceny stale niskie. 1211

14 DŁUGA 14.
TERESA GRODZICKA
właścicielka magazynu mod, po powrocie z Paryża zaopatrzony się w najświeższe modele kapeluszy, od najstrojniejszych do najtańszych, sprzedaje takowe po cenach nader umiarkowanych. 3127
T. Grodzicka. Długa 14.

Konkurs na wypracowanie szkiców budowy gmachu dla muzeum przemysłowego w Lwowie, imienia „Cesarza Franciszka Józefa I.”

Celem urzeczywistnienia aktu fundacyjnego galicyjskiej kasy oszczędności we Lwowie; postanawiającego wybudowanie gmachu dla miejskiego muzeum przemysłowego we Lwowie imienia „Cesarza Franciszka Józefa I”, ogłasza niniejszem dyrekcja galicyjskiej kasy oszczędności w porozumieniu z gminą król. stol. miasta Lwowa konkurs dla architektów krajowych, bez względu na miejsce ich pobytu, na wypracowanie szkiców budowy gmachu dla rzeczzonego muzeum.

Każdy z architektów, pragnący wziąć udział w konkursie, otrzyma na żądanie:

- a) szczegółowy program gmachu wraz z warunkami, według których szkice ma być wypracowane;
- b) plan sytuacyjny miejscowości, na której muzeum ma stać, wraz ze znamionami wysokości terenu;
- c) układ warstw gruntowych w trzech otworach próbnych;
- d) szczegółowe warunki konkursów ogólnego i ścisłego, tudzież postanowienia co do oddania kierownictwa budowy.

Wyznaczone są trzy nagrody w kwotach 1,000, 600 i 400 złr., zaś osobne wynagrodzenia po 1,000 złr. w konkursie ścisłym.

Lwów dnia 1 października 1889.
Dyrekcja galicyjskiej kasy oszczędności we Lwowie.
1231r

OSOBA
z wyższem wykształceniem, posiadająca język polski, francuzki, niemiecki i angielski poszukuje zaęcicia przy dorastających panienkach w Warszawie lub na prowincji. Wspólna 26, mieszkania 7. 3359

— **Celina Puczkowska,** pianistka, udziela lekcyj, Ordynacka 8, m. 12, od 1—3. 3322

NIESIODZIANKA.
Kupiwszy kurs wyższy Metody Niemieckiej Reusner'a, otrzymałem, jako podarunek bezpłatny, inne książki, wartości 5 złr. 34 ct. Franciszek Święch (junior) w Myślenicach, p. Kraków, Galicja. 3310

— Instytut **lecniczo - gimnastyczny** przyjmuje chorych w różnych skrzywieniach oraz na gimnastykę higieniczną i fechtunek w odpowiednie komplety.
3362 **M. Olszewski.**

3382 **Br. Poświkowa,** art.-mal., powróciła z zagranicy. Zastać można od 1—4-jej. Żurawia 21.

— **Józefa Krysińska,** nauczycielka śpiewu, powróciła do Warszawy i zamieszkała przy ulicy Hożej nr 21. 3352

— **P. Marja Kwiatkowska,** właścicielka magazynu przy ul. Niecałej, powróciła z Paryża. 3337

— **St. Leszczyński,** adwokat przysięgły, powrócił (Bielańska 9). 1227r

— **Ant. Krajewska,** właścicielka fabryki kwiatów (Niecala nr. 8), powróciła z Paryża. 3329

— **Dr. T. Faytt,** powrócił — Ulica Bracka nr. 20. 3353

Spółka Sprzedaży Materiałów Opałowych
pod firmą

K. GROSICKI

Centralny Skład i Kantor Główny

5 WŁODZIMIERSKA 5.

Filje: *Marjańska nr 2, Podwale nr 13.*

Telefonu Nr 100.

Węgiel kamienny w najlepszym gatunku, Węgiel drzewny bez mialu, drzewo starodrzew smolisty. Odstawa natychmiastowa, wszystkie transporty sprawdzają się na wadze setnej w centralnym składzie.

Ceny węgla kamiennego grubego: zimą 90, latem 85 kop. za korzec.

Drzewo z porabaniem i odstawa po **rs. 16** za sześcian kubiczny.

Fabrykom, restauracjom, cukierniom, instytucjom i Zakładom Naukowym Rządowym i prywatnym oraz mieszkańcom najbliższej dzielnicy miasta, a mianowicie położonej między Królewską, Marszałkowską, Chmielną, Nowym-Swiatem i Krakowskim-Przedmieściem, **ustępuje się 5% rabatu.**

— Dr. **Słonimski**, choroby chirurgiczne specjalnie **moczopłciowe**. Niecała 6, do 11-ej i od 4-ej do 6-ej po poł. 3389

— Dr. **J. Pluta**, ordynator kliniki uniwersyteckiej, powrócił. Bracka 5. Przyjmuje z chorobami oczu od 4—6 po poł. 3080

— **W. Kalinowski**, adwokat przysięgły powrócił, Królewska 3. 3318

Dr. Anders wyjechał. 1218

— Dentysta **Zofja Gutzman**, wstawia zęby sztuczne, leczy, plombuje, przyjmuje codziennie od 10 do 5 po południu. Szpitalna 3. 3327

— Dentysta **Wład. Zieliński**, po zwiedzeniu klinik i zakładów naukowych w Paryżu, powrócił. **Senatorska nr 4**, róg Miodowej. 3207

3358 Dr. **S. Borzuchowski** powrócił z zagranicy (choroby weneryczne i skórne) od godz. 9—11 rano i od 6—7 wieczór. Marszałkowska nr. 109.

Kurs giełdy warszawskiej.
Dnia 5 października 1889 r.

Weksle.	Żąd.	Plac.
Berlin 100 mar. z krótk. ter.	47.60	—
London 1 funt ster. "	9.64	—
Paryż 100 franków "	38.69	—
Wiedeń 100 guld. "	81.30	—
Papiery publiczne:		
5% Listy zast. z r. 1869 d. m.	96.85	—
Listy zast. m. Warsz. serji I	98.50	—
" " " " II	96.50	—
" " " " III	95.25	—
" " " " IV	94.80	—
" " " " V	94.70	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	—	—
4% Listy likwidacyjne duże	87.70	—
" " " " małe	87.30	—
Bil. Banku Ces. s. I, II i III	—	—
Ros. Poż. Premjowa z r. 1864	—	—
I Pożyczka wschodnia rs. 100	99.50	—
II " " " " 100	99.50	—
III " " " " 100	99.50	—
4% nowa pożyczka	83.70	—
Listy wileńskie długoter.	—	—
Akcje i obligacje:		
Obligacje miasta Warszawy	—	—
Akcje dr. ż. warsz.-w. rs. 100	—	—
Akcje dr. ż. warsz.-b. rs. 100	—	—
Akcje dr. ż. warsz.-terespol.	—	—
Akcje dr. żel. fabr. Łódzkiej	—	—
Akcje Banku handl. warsz.	—	—
Akcje Banku dyskont. warsz.	—	—
Akcje warsz. tow. ub. od ogn.	—	—
Akcje warsz. tow. fab. cukru	—	—
Akcje tow. f. cukru Józefów	—	—
Akcje Dobrzel. tow. f. cukru	—	—
Akcje tow. Lilpop, Rau i Lew.	—	—
Akcje tow. przędz. Zawiercie	—	—

Wartość kuponu:
(po potrąceniu podatku skarbowego)
Od Listów zast. ziemskich 5% kop. 135^s
Od Listów zast. m. Warszawy kop. 5^s
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 203^s
Od Listów likwidacyjnych kop. 130^s
Od Obligów m. Warszawy 226^s

Targi
NA PLACU WITKOWSKIEGO
Dnia 3-go października 1889 r.

	Pud		Korzec	
	od	do	od	do
	Kopiejek			
Pszenica 242 sm. I ord.	—	—	—	—
" " " " psz. dobra	—	—	615	—
" " " " biała	—	—	630	635
" " " " wyborowa	—	—	500	505
Żyto wyborowe 232 funt	—	—	—	—
" " " " średnie	—	—	—	—
" " " " wadliwe	—	—	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f.	—	—	450	625
Owies 142 f.	—	—	270	300
Gryka 202 f.	—	—	—	—
Rzepak letni	—	—	—	—
" " " " zimowy 212 funt.	—	—	—	—
Rzepak rapos. zim. 212 f.	—	—	—	—
Groch polny 262 funt.	—	—	—	—
Kasza gryczana	—	—	—	—
Kasza jaglana	—	—	—	—
Siana pud.	—	—	—	—
Słomy pud.	—	—	—	—

CENA GWINTY.

z dnia 9-go lipca 1889 r.
Hurt. skład. wiadr. 78% 8,357 8,381^{20/100}
Pojed. szynk. " 2,72 2,73^{20/100}
Cena Warsz. Tow. Gorzel. na bież. tydzień wiadro 100% rs. 10 kop. 40.

MAGAZYN BŁAWATNY
L. Faleckiego i Syna,

przeniesiony do domu własnego
Niecała 5 i znacznie powiększony,
otrzymał na sezon obecny wielki
wybór

NOWOŚCI

z pierwszorzędnych fabryk francuzkich i angielskich i takowe sprzedaje po cenach niskich. 1210

WIEDEŃSKA FABRYKA KAPELUSZY
MARCELEGO WILDEN'A,

w Warszawie, Marszałkowska Nr 141.—Skład fabryczny: Zielna Nr 36.
poleca na zbliżający się sezon

KAPELUSZE FILCOWE

dla dam, mężczyzn i dzieci.
Fabryka wykończy Kapełusze dla dam, jedynie według najświeższych modeli paryżkich, posiada bardzo wielki wybór fasonów w najrozmaitszych kolorach i gatunkach. 1767R
po cenach niskich.

Wiedeń—, "Hôtel Metropole"—Wiedeń.
Wien, Ringstrasse Franz-Josefs-Quai, Wien.

Wielki pierwszorzędny Hotel.

300 pokojów i salonów (od 1 zlr. wwyż), Winda osobowa, Czytelnia wszelkich dzienników a także "Kurjera Warszawskiego." Wspaniały dziedzińiec oszklony. Kapiela Dunajowa i biuro telegrafów w hotelu. Stacja tramwajów przed hotelem; omnibus hotelowy na dworcach kolejowych.—Przy dłuższym pobycie w Hotelu, **zniżone ceny.**—Dyrektor, **L. Speiser**

PANTOFLE FILCOWE

w wielkim wyborze, po cenach niskich, poleca
LUDWIK RIEDEL.
GRANICZNA 14. 1696R

DEWANTIS.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA
Marji Rodziewiczówny.

nwieńczona na konkursie „Kurjera Warszawskiego”, wyszła z druku nakładem tegoż Kurjera i sprzedaje się we wszystkich księgarniach.—Cena w Warszawie **rs. 1 kop. 50**, z przesyłką na prowincję **rs. 1 kop. 75**.—Składy główne: w Administracji „Kurjera Warszawskiego” Plac Teatralny Nr 9, oraz w Biurze wydawnictw S. Lewentala Nowy-Swiat Nr 41. 1365

„Odgłosy Szkocji”

przez **Stanisława Belzę.** 1196

Wydanie ozdobne z 9 drzeworytami. Stron 311.—Cena **rs. 1 kop. 50**.—Dostać można u Gebethnera i Wolffa i w każdej księgarni.

Wyszedł z druku pierwszy zeszyt
Encyklopedji Humoru

i zawiera utwory: Asnyka, Kaczkowskiego, Kochanowskiego, Kochowskiego, Mickiewicza, Morsztyna, Reja, Rzewuskiego, Wujka, Żeglickiego, Braziera, Grimma, Girardin Saphira, Webera.—Opłata na całe dzieło wynosi **rs. 7**, nadsyłać można także częściowo po **rs. 2**, w takim razie jednak całe dzieło kosztować będzie **rs. 8**. Zeszyt **kop. 15**. Adres administracji: ul. **Niecała 12**, drukarnia A. Pajewskiego, Warszawa. 1278

Dzielka do nauki języka francuzkiego, nakładem firmy **J. Błaszkwskiego** wydane

1. Elkany. **Nowa Metoda** w 4-eh językach, obejmująca wyrazy, wyrażenia, rozmówki i najpierwsze zasady języka. Wydanie 17, cena kop. 53.
 2. Bocquel. **Rozmowy francuzko-ruskie**, uznane za najlepsze do nauczania się w krótkim czasie języka francuzkiego, cena rs. 1.
 3. Bocquel. Takież same **Rozmowy francuzko-polskie**, cena rs. 1.
 4. Krzewski. **Gramatyka francuzka** w 2-eh częściach, każda część po kop. 60.
 5. Krzewski. Recueil gradué de Lecture, cena kop. 60. 1267
 - Denois. **Chrestomathie française**, cena k. 75.
- Skład główny w Księgarni T. Popławskiego, dawniej J. Błaszkwskiego, Krakowskie-Przedmieście Nr 24, obok Uniwersytetu.
Nabywać można we wszystkich księgarniach.

ZAKŁAD ARTYSTYCZNY
RZEźBIARSKI i KAMIENIARSKI

Andrzeja Pruszyńskiego

ulica Wolska Nr 14, dom własny.
Wykonuje dzieła artystyczne z różnych materiałów oraz

Pomniki z Granitu,

marmuru i piaskowca. Powyższy zakład pierwszy u nas wykonuje od lat ośmiu Pomniki i inne rzeczy z granitu, tak, iż nie ustępuje w niczem zagranicznym. 1422R

BOGUSŁAW HERSE,

1787R

SENATORSKA 10,

poleca **Sukna Sedańskie** we wszystkich kolorach po rs. 1.90.

MAGASIN FRANÇAIS,

róg Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Trębackiej (gmach dawniej starej Poczty).

1773R

Wielki wybór różnego rodzaju gotowych jesiennych i zimowych ubiorów męzkich, jakoteż materiałów na obstalunki podług miary. — Ceny stałe.

WODA MINERALNA NATURALNA
przeczyszczająca, źródła

FRANCISZKA JÓZEFA W BUDAPESZCIE.

Według zdania powag medycznych, działa rzeczywiście skutecznie, łagodnie i bez wszelkich złych następstw.

Poleca się jako woda przeczyszczająca, nie zawierająca w swoim składzie szkodliwych dla zdrowia części. — Dostać ją można wszędzie. — Dla normalnego użycia wystarcza lampki od wina dziennie.

Działa pewnie, skutecznie i łagodnie przy obstrukcji i jej następstwach, zatłuszczeniu wątroby, katarach żołądka i kiszek, hemoroidach i cierpieniach kobiecych.

1743R

Dyrekcja w Budapeszcie.

MIODOSYTANIA K. MIESZKOWSKIEGO,

Nowy-Swiat № 27, w Warszawie, Nowy-Swiat № 27.

Ma zaszczyt zawiadomić, że sklep został przeniesiony do domu własnego, przy ulicy Nowy-Swiat Nr 27 dla zbytu swoich produktów i polecić ogólnie Publiczności **Miody czyste i owocowe** w różnych gatunkach i cenach, sycone na sposób staropolski. — **Miody stare**, oraz **Miód patoka lipcowy**, **Wosk**, **Ocet miodowy**, **Pierniki** firmy „Złoty Ul.”

Przy sklepie znajduje się pokój gościnny.

1243

30-ty Połtawski Pułk

zawiadomiam, że dnia 27 Września (9 Października), w Kancelarii zarządu gospodarczego pułku w koszarach na Powązkach, o godzinie 11-ej zrana, odbędzie się

licytacja na dostawę produktów spożywczych,

na czas od 1 (13) Października 1889 roku, na rok jedyn. Osoby życzące przyjąć udział w licytacji, obowiązani złożyć wadium rs. 1.000 i świadectwo gildyjne.

1779R

GUSTAW HAEHLE

№ 11

Specjalna Fabryka Staników i Zakietów „Jersey” oraz wszelkich wyrobów pończosznicych na sezon jesienny i zimowy, po cenach fabrycznych.

№ 11

Świętokrzyszka II.

P. Śliżyński, rozpoczął wykład 6-ciu tańców salo-nowych w 20-tu kilku lekcjach. — Krak. Przedm. № 4, I-e piętro frontu 1288

Potrzebny WSPÓLNIK

z kapitałem 10 do 15 tysięcy rubli, do interesu komisowo-ekspedycyjnego pogranicznego, dobrze prosperującego, z wyrobioną klientelą, od lat 15 egzystującego. Wymagana czynność osobista. Oferty proszę składać w **Kantorze Przewozowym A. Wróblewski i Spółka.** 1781R

Aux quatre Saisons.

rue Wierzbowa Nr. 6.

1682R

OGRODNIK POLSKI

Mazowiecka 11. 1680r
MALINY, ŚLIWKI, GRUSZKI, JABŁKA (także i na kompoty), nabywać można w dni powszednie od 9-jej rano do 7-jej wieczór.

ZARZĄD Zakładów Gazowych w Warszawie

ma honor zwrócić uwagę Szanownej Publiczności na swój świeżo wydany

PODRĘCZNIK,

podający rady co do oszczędnego i najkorzystniejszego użytkowania gazu oświetlającego i zawierający wskazówki co do użycia gazu do celów domowo-gospodarczych i technicznych.

Podręcznik rozdaje się bezpłatnie:

w Zarządzie Zakładów gazowych, ulica Ludna 16;

w Biurze Zamówień i Reklamacji, ulica Królewska 6;

w Składzie Lamp Gazowych „ „ 6.

389R

Owczarnia zarodowa Rambouillet

Niederhof bei Soldau (Prusy Wschodnie).
Sprzedaż Byków rozpoczęta od 15-go września r. b. 1274

M. Frankenstein.

J U Ź

zaopatrzonej został w wielki wybór jesiennych i zimowych Garderoby męskiej Magazyn Wiedeński, Miodowa 2. 1096

„GUWERNER”,

posiadający patent z ukończenia w tych czasach całkowitego kursu gimnazjum filologicznego, zdolny i energiczny, poszukiwany jest na prowincję do dwóch uczniów gimnazjum wyz. moją 1-ej i 3-iej klasy. Oferty z podaniem żądania całorocznej pensji i referencje złożyć w **Biurze ogłoszeń pp. Rajchmana i Frendlera, Senatorska 26,** pod literami M. H. 1772R

500

Pałt zimowych i różnego rodzaju Garderoby męskiej, ma na składzie Magazyn Wiedeński, Miodowa 2. 1272

Puch Edredonowy

po cenie niższej, oraz Pierze i Puch gęsie, w wielkim wyborze, po cenach przystępnych i przyjmuje się do czyszczenia Pierze na poczekaniu. — **Ulica Długa № 20, wprost Cerkwi.** 1239

A. Stranc.

Fabryka Nieborów,

Skład główny, ulica Hr. Berga. Zwinęta fabryka Majolik, wyprzedaje towary po cenach 25% taniej. 1271

Dla Fabrykantów

Ważna wiadomość.

Do wynajęcia od 1-go stycznia 1889 r. lokal fabryczny, składający się z 2-ech pokoiów w suterynie o 10-iu oknach i na parterze 3 okna, oraz siłą parową od 2 do 3-ech koni. — Wiadomość na miejscu, ul. Pawia № 30. 1275

Plaster Kauczukowy

na odciski

A. BERGHOLCA, niszczy w przeciągu kilku dni odciski i brodawki. Sprzedaje się w aptekach, składach materiałów aptecznych i magazynach wyrobów gumowych.

Skład główny w St.-Petersburgu **Newska Apteka** przy Aniczkowym mście, w Warszawie w aptece **E. Jarnuszkiewiczza,** Nowy-Swiat № 35. 1248

Ozonol Dezynfekcyjny

niszczy wszelkie bakterje i żyjątkła domowe. — **Cena fiakoników pojedynczych 55 k.** Kupującym tuzinami robi się ustępstwo 25 i 30%. Zamówienia przyjmuje **Wieniecysław Czarnocki, Aleje Jerozolimskie Nr 27.** 1194

Wspierajcie Przemysł Krajowy!

Używajcie Szuwaks S. Gliniskiego!

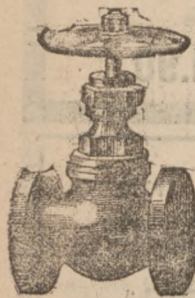
Lekcyj tańców

udzielam prywatnie i u siebie (w osobnych godzinach lekcje dla dzieci).

Art. Teatr. War. **K. Kamiński.** Pańska № 26. 1284

H. SOMYA

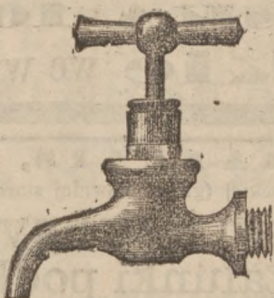
1808 R.

w Warszawie, ulica Złota Nr 16,
Skład wszelkich artykułów Technicznych. — Poleca się szczególnie panom
urządzającym

wodociągi i kanalizacja,

z wielkim wyborem rur żelaznych lanych, kutyh, ołowianych i szteingutowych, klozetów, pissoirów i misek żelaznych emalowanych i fajansowych, kranów mosiężnych, wentyli, rezorwoarów wszelkich systemów, cementu z najlepszych fabryk krajowych i zagranicznych, ołowiu, sma-

row i olejów do maszyn i w ogóle wszelkich artykułów technicznych w fabrykach, zakładach przemysłowych i przy budowie wodociągów i kanalizacji zastosowanie mających.

B. Silberstein, dawniej M. W. HANNA.
SKŁAD WIN
Firma egzystująca od roku 1830 przy ulicy Przechodniej pod № 1/3. Ma honor zawiadomie Szanowną Publiczność, iż dla jej dogodności otworzyła 2 Filje, a mianowicie: 1-sza przy ulicy Leszno № 2, gdzie istnieje sklep p. F. Krupceckiego, która zopozycjon została w różne gatunki win, jako to: Węgierskie, Francuskie, Reniskie, Hiszpańskie i Miody stare, również Koniański kuracyski, Liktery, Portery i Pivo angielskie, oraz Wina Be-sarabskie, Krymskie, Kaukaskie, Kachetyńskie w wyborowych gatunkach. Filja II-ga, ulica Hoża № 1-3, na wprost targu. Polecając się i nadaj laskawej Publiczności tak dobrać towarów jak i umiar-kowaniem cenami, upraszam o laskawe zaszczycanie mnie i nadal dotychczasowem zaufaniem. Z szacunkiem B. Silberstein, dawniej M. W. HANNA.

DOM BANKOWY H. Wawelberg

w Warszawie i Petersburgu,

podaje do wiadomości, że ze zlecenia i na rachunek

Wileńskiego Banku Ziemińskiego,

kassa tegoż domu przyjmować będzie codziennie, aż do dnia 14 (26) Października, od godziny 10-ej rano do 3-ej po południu, drugą ratę w ilości rubli 150 na każdą Akcję tegoż Banku XII Serji, zaś z upływem wyżej wymienio-nego terminu, przez przeciąg 2-ch tygodni, z doliczeniem procentu w stosunku 5% na rok i kary w tejże 5% wysokości.
1771R

DOBRA ZAMBRZENIEC,

w powiecie Węgrowskim, gubernji Siedleckiej, o wiorst 6 od stacji Łochów, morgów 587, w których gruntu dobrego żyniego morgów 381, łąk 31, pastwisk 77 i lasu 86, z dobrimi budowlami i inwentarzami na gruncie znajdującymi się, obciążone pożyczką Tow. Kred. Ziemińskiego rs. 11,300, **sprzedane będą dnia 5 (17) Października r. b.** przez publiczną licytację w Sądzie Okręgowym w Siedleach, od szacunku taksowego rs. 12,000.
Blizsze wiadomości u Juliana Tyszki Adwokata przysięgłego w Warsza-wie przy ulicy Długiej Nr 46, lub u popierającego sprzedaż Stanisława Sunder-landa Adwokata przysięgłego w Siedleach.
1659r

Towarzystwo Czarnomorsko-Dunajskiej Żeglugi Parowej,

utrzymuje terminową komunikację osobową i towarową, pomiędzy Odessą a portami Du-najskimi i Prutskimi, Rossji, Rumunji, Bułgarji i Serbji i bezpośrednią ko-munikację z głównymi stacjami Dróg Żelaznych Warszawskich, Drogi Moskiew-sko-Kurskiej i Kursko-Kijowskiej, jak niemniej z portami Morza Czarnego, Azowskiego, Marmora i Śródziemnego.
Statki odchodzą z Odessy co tydzień: do portów russkich co Sobota o godz. 2 po poł. do portów zagranicznych co Środa o godz. 3 po południu.

Agent Towarzystwa
Ernest Gay, Włodzimierska 19 w Warszawie.
Biuro główne Towarzystwa w Odessie, Ekatieryneńska, dom Ks. Gagarynowej.

Z powodu Likwidacji Interesu na rzecz nieletniej po ś. p. W. Muszewskim, urządzoną została:

ZUPEŁNA WYPRZEDAŻ OBIC PAPIEROWYCH,

w Magazynie przy ulicy Długiej Nr 40,
o 50% niżej od cen dotychczas praktykowanych.

Pragnącym palić

PAPIEROSY

wyborne a tanie,

poleca się gatunek

„FORTUNA“

BR. SZAPSZAŁ w Petersburgu,

10 sztuk 6 kop., 5 sztuk 3 kop. 1748R

SKŁAD WYROBÓW CZESKICH

z fabryki

L. & C. HARDTMUTH,

Warszawa, Wierzbowa 6, 1775R

wyprzedaje po cenach niepraktykowanie niskich—wysortowane wy-roby Majolikowe, Porcelanowe i z Terra Cotty.

NIE MA BÓLU ZEBÓW kto używa
Eliksir Wielebnych O. O. Benedyktynów

Opactwa w Soulac (Gironde),

wynaleziony 1373 przez Przeora
w roku Piotra Boursaud
nagrodzony złotymi medalami w Brukselli 1830
i w Londynie 1884 r.

Codziennie użycie kilku kropli tego zbawien-nego eliksiru, zapobiega próchnieniu zębów, nadaje im alabastrową białosć, wzmacnia dziąsła i odświe-ża wybornie usta. Jest to jedyne lekarstwo, które skutecznie leczy ból zębów.

Oddajemy prawdziwą usługę naszym czytelnikom, zwracając ich uwagę na ten starożytny i uży-teczny preparat najlepszy z istniejących środ-ków leczniczych, zapobiegający wszelkim cierpieniom zębów.

Oprócz eliksiru, wyrabiany jest jeszcze przez O. O. Benedyktynów Proszek i Pasta do czysz-czenia zębów, które również nabywać można we

wszystkich znaczniejszych perfumerjach, aptekach i składach materiałowych aptecznych.
Agent główny SEGUIN, Bordeaux,
ul. Croix de Seguey 106 & 108.

1842r

Z dniem 1 Września r. b. otwarty został

Zakład Mleczny Karola Henneberga,

№ 21, ulica Królewska 21,

w którym odbywać się będzie detaliczna sprzedaż na porcje i szklanki, Mleka niezbie-ranego, zsiadłego, Śmietanki i Kawy, jak również na miarę i w naczyniach porcelanowych.

Weselkie mleczno w doborowym gatunku.

Polecając się laskawym względem Szanownej Publiczności.

4113

